

Bože náš, že spatříme brzy nádheru všemocnosti Tvé, že sprovodíš ohavnosti se země a všechny modly úplně vyhubíš; že upevněn bude svět panováním Všemohoucího. A všickni zeměsynové budou vzývati jméno Tvé; obrátíš k Sobě všechny bezbožníky země, aby poznali a zvěděli všickni obyvatelé světa, že Tobě má se kořiti každé koleno, přísahati každý jazyk. Před Tebou, Hospodine, Bože náš, budou se kořiti a v prach klesati, a velebnosti jména Tvého úctu vzdají a vezmou ochotně na sebe všickni jho panování Tvého, a kralovati budeš nad nimi brzy na věky věkův. Neboť království jest Tvé a na věky kralovati budeš ve slávě, jakož

אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת
מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲוֹדָה
לְהַעֲבִיר גְּדוּלִים מִן
הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים
כָּרוֹת יִכְרְתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי
וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ.
יִפְרֹוּ וְיִדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
תֵּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע
כָּד כָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל
דָּשׁוֹן: לִפְנֶיךָ יִי
אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ.
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹא
יִתְנֶנּוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם
אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ.
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם |
מַהֲרָה דְּעוֹלָם וָעֶד כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁדָךְ הִיא.
וְדַעוּלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ

mě, že neurčil nám podíl jako jim a osud náš jako všemu množství jejich. My pak se koříme a klaníme a s díky vyznáváme před králem všech králů. Nejsvětějším, pochválen budiž, že On rozeštírel nebesa a založil zemi, a trůn Jeho velebnosti jest v nebesích nahoře a sídlo všemocnosti Jeho na výsostech nejvyšších. Onť jest Bůh náš, žádný jiný; opravdu jest král náš, nikdo mimo Něho, jakož psáno v učení Jeho: Tedy poznej dnes a uved' si to k srdci, že Hospodin sám jest Bůh v nebi nahoře i na zemi dole, žádný jiný!

על Proto doufáme
v Tebe, Hospodine,

הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׁם
חֲדָקְנוּ כָּהֶם וְגוֹרְלָנוּ
כְּכָל־הַמוֹנִם: וְאַנְחָנוּ
בְּזִרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ
מִלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב
יָקָר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וּשְׂכִינָת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי
מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ
אֵין עוֹד. אֱמֶת מִלְכָּנוּ
אִפְסֹה זִוְלָתוֹ כְּכַתוּב
בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעָתָהּ הַיּוֹם
וְהִשְׁבַּחְתָּ אֱלֹהֶיךָ
כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל
הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:
עַל כֵּן נִקְוֶה לָּךְ יִי

Žalmy pro všední dny.

Tyto žalmy zpívaly se ve chrámě Jerusálémském při ranní oběti, a byly na památku toho v liturgii ponechány.

V neděli se říká:

היום Dnes jest den první
v týdnu, o němžto Levité
zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 24.) Davidův žalm. —

Hospodinova jest země a plnost její, svět a bydlící v něm. Neb On nad moři založil ji, a nad řekami upovnil ji. Kdo vstoupí na horu Hospodinovu, a kdo bude stát na místě Jeho svatém? „Kdo čistých jest rukou a ryzího srdce, kdo neobrací k marnosti duše své a nepřisáhal k podvodu!“ Ten přijme požehnání od Hospodina a laskavost od Boha spasení svého. Takové jest pokolení hledajících Jeho, toužících po tváři Tvé, — Jakob. Séla. Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest ten král slávy? Hospodin silný a mocný, Hospodin, rek válečný! Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se, vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest to ten král slávy? Hospodin zástupů, Onť jest král slávy! Séla.

היום יום ראשון בשבת
שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

כד לדוד מזמור. לוי הארץ
ומלאכה תכל יושבי בה: כי
הוא על-ימים יסדה ועל-
נהרות יבוננה: מי יעלה בהר
יְי וימי יקום במקום קדשו: נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא
לשונת נפשו*) ולא נשבע
למרמה: ישא כרקה מאת יְי
וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד
דורשיו מבקשי פניו יעקב סלה:
שאו שערים ראשיכם והנשא
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד יְי עזוי ונבון
יְי גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד יְי צבאות הוא
מלך הכבוד סלה:

*) נפש:

psáno v učení Tvém: פְּכָבוֹד. פֶּתַח יְי
בְּתוֹרָתְךָ יְי יְמִלֵךְ
Hospodin kralovati bu-
de na věky věkův! A
praveno: I bude Ho-
spodin králem nade
vší zemí; v ten den
bude Hospodin jediný
a jméno Jeho jediné!

קריש יתום.

Modlitba קריש obsahuje uznání vznešenosti, všemohoucnosti, moudrosti a dobrotivosti Boží. Tato představa má přivoditi odevzanost do nevystihlé rady Všeotce; proto byl ustanoven קריש jakožto vhodná modlitba útěchy pro truchlé.

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-גרא ברעותה וימליך
מלכותה פתיכון וביומיכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתגדל ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא (בעשיית וילעלא) מן כל-
ברכתא ושירתא השבחיתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו
קהל יהי שם יְי מברך מעתה ועד עולם:

יהא שלמא רבא מן-שמאי וחיים עלינו ועל-כל-ישראל
ואמרו אמן: קהל עזרי מעם יְי עשה שמים וארץ:
עשה שלום במומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל-כל-
ישראל ואמרו אמן:

tento Bůh jest Bůh náš na věky věkův, Onť vůdce náš až do smrti.

V úterý se říká:

Dnes jest den třetí v témdni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 82.) Žalm Asafův. — Bůh stojí v obci Boží, uprostřed soudců soudí. Jak dlouho budete souditi nespravedlivě a ke tváři bezbožných hleděti? Séla. — Zjednejte právo slabému a sirotku, bídnému a chudému dopomozte ku právu! Zachraňte slabého a nuzného, z ruky bezbožných vysvobďte ho! — Ale nepoznávají a nenahlízejí, v temnotě krácejí, i chvějí se všechny základy země. Já jsem pravil: Božské bytosti jste, a synové Nejvyššího vy všickni; avšak jako lidé zemřete, a jako kterýkoliv z knížat padnete. Povstaň, ó Bože, suď zemi; nebo Tyś dědičným Pánem všech národů!

Ve středu se říká!

Dnes jest den čtvrtý v témdni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 94.) Bože odplaty, Hospodine, Bože odplaty, zjev se! Zdvihni se, ó soudce země, dej odplatu pyšným! Jak dlouho bezbožní, ó Hospodine,

היום יום שלישי בשבת
שבנו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

כח מזמור לאסף. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד-מתי תשפטו-עול ופני רשעים תשאו סלה: שקמו כל ויתום עני נרש הצדיקו: פלמו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון בקדם: אכן כבאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל-הגוים:

היום יום רביעי בשבת
שבנו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

יד אל נקמות יי אל נקמות חופיע: הנשא שפט הארץ השב מול-על-גאים: עד מתי רשעים

V pondělí se říká:

Dnes jest den druhý v témdni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 48.) Píseň žalmu synů Kórah. — Veliký jest Hospodin a veleben velmi ve městě Boha našeho, na hoře Jeho svaté. Krásná výše, slast celé země jest hora Sion, na straně severní město krále velikého. Bůh v palácích jeho znám jest jako zástita; nebo hle, králové shromáždili se: zmizeli vesměs. Oni to viděli (že Bůh jest zástitou Jerusalema), podivili se, poděsili se, utekli rychle. Strach je pojal tam, úzkost jako rodičku. Větrem vychodním rozrážíš lodi Tarské. Jakož slyšali jsme, tak spatřili jsme to ve městě Hospodina zástupců, ve městě Boha našeho — Bůh upevní je na věky! Séla. — Připomínáme si, ó Bože, milosti Tvé uprostřed chrámu Tvého. Jako jméno Tvé, ó Bože, tak i sláva Tvá (sahá) až do končin země; spravedlností jest plna pravice Tvá. Raduje se hora Sion, plesají deery Judské pro soudy Tvé. Obejděte Sion a obstupte jej, sečtete věže jeho! Obrátte mysl svou k ohradě jeho, projděte paláce jeho, abyste to mohli vyprávěti pokolení příštímú! Nebo

היום יום שני בשבת שבנו
היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

כח שיר מזמור לבני-קרח:
גדול יי ומהלל מאד בעיר
אלהינו הר-קדשו: יפה נוף
משוש כל-הארץ הר-ציון ירבותי
צפון קרית מלך רב: אלהים
בארמנותיה נודע למשגב: כי
הנה המלכים נועדו עברו וחדו:
המור ראו בן תמהו גבהלו
נחפזו: רעדה אחזתם שם חיל
פילדה: ברומ קדים תשבר
אגיות תרשיש: באשר שמענו
בן ראינו בעיר יי צבאות בעיר
אלהינו אלהים יבוננה עד-עולם
סלה: ומינו אלהים חסדך
בקרב היכלך: בשמה אלהים
בן תהדתך על-קצוי ארץ צדק
מלאה ימינה: ישמח הר ציון
מגלגה בנות יהודה למען
משפטיה: סבו ציון והקיפוה
ספרו מגדליה: שיתו לבכם
לחילה פסנו ארמנותיה. למען
תספרו לדור אחרון: כי זה

krev nevinnou odsuzují. Ale Hospodin jest mi záštitou, a Bůh můj skalou útočiště mého! Onť obrátí na ně nepravost jejich, a zlobou jejich zničí je; — zničí je Hospodin, Bůh náš! —

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו
כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

Ve čtvrtek se říká:

Dnes jest den pátý v týdnu, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém.

(Žalm 81) למנצח Sbornístru na gittit. Od Asafa. Plesejte Bohu, síle naší: jásejte Bohu Jakobovu! Chopte se hry strunové, přineste buben, citeru libeznou i žaltář! Zatrube v nový měsíc pozounem, v novoluní, v den svátku našeho; neboť zákonem Israeli to jest, právem od Boha Jakobova! Svědectvím v Josefovi ustanovil to, když vyšel proti zemi Egyptské; řeč, kteréž jsem neznal, slyšel jsem tam: Zprostil jsem břemene rámě jeho, ruce jeho jsou koše zbaveny! V soužení volal jsi — a vyprostil jsem tě, vyslyšel jsem tě ve skrytí hromu, zkoušel jsem tě při vodách sváru. Séla. — Slyš, jde můj, tak budu varovati tebe. — Israeli — kéž bys uposlechl mne! Nebudeš mít Boha jiného, a nebudeš se klaněti Bohu cizímu! Já jsem Hospodin, Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl ze země Egyptské; otevři jen ústa svá, a naplním je. — Ale neuposlechl

וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי
לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי לְצֹר מַחְסִי:
וַיִּשְׁבַּעְלֵיהֶם אֶת-אֹזְנָם וַיִּבְרָעוּם
יַצְמִיתֵם. יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בַּשָּׁבֹעַ
שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מֵא לְמַנְצָח עַל-הַנְּתִיבִית לְאַסָּף:
הֲרִינֵנוּ לְאֱלֹהִים עֲזֹנֵנוּ הֲרִיעֵנוּ
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁאוּ-זִמְרָה וְתִנְנוּ-
תָּה בְּנֹר גָּעִים עִם גָּבֹל: תִּקְעוּ
בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּבֹקֶה לַיּוֹם חֲנֻנוּ:
כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת אֲבִיהוֹסָף
שָׁמוּ בְּצִאתוֹ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם.
שִׁפְרָא לֹא-יָדַעְתִּי אֲשַׁמְעֵנוּ:
חֲסִירוֹתַי מִסָּבִל שָׁכֵמוֹ. כִּפְיוֹ
מִדּוֹד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ
וְאֶחְלָצֶךָ אֲעֲנֶךָ בְּסֶתֶר רַעִם.
אֶבְחָנֶךָ אֶעֱלֶמֶי מְרִיכָה סֵלָה.
שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ. יִשְׂרָאֵל
אִם-תִּשְׁמָעֵ-לִי: לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל
זֶר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גִּבּוֹר:
אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַפֹּעֵל לְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם. תִּרְחֹב-פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ:

jak dlouho bezbožní budou plesati, pronášeti řeči vzdorné, honositi se všickni pachatelé nepravosti? Lid Tvůj, Hospodine, potírají, a dědictví Tvé utlačují. Vdovu a cizince usmrcují, a sirotky vraždí, říkajíce: Nevidí to Hospodin, a nepozoruje toho Bůh Jakobův! Ó pozorujte, vy nevědomí v lidu; a vy pošetilci, kdy tomu porozumíte? Zdaliž ten, Jenž zasadil ucho — neslyší? aneb ten, Jenž utvořil oko — nevidí? Zdaliž ten, Jenž tresce národy, nebude kárati? On, Jenž udílil člověku poznání? — Hospodin zná myšlenky člověka, že jsou ničemné. Blaze muži, kterého Ty trestáš, Hospodine, a zákonem Svým ho poučuješ, abys upokojil ho před časy zlými, až vykopána bude bezbožnému jáma. Neboť nezapudí Hospodin lidu Svého, a dědictví Svého neopustí; neboť ku spravedlnosti navrátí se soud a za ním všickni, kteří jsou upřímného srdce. Kdo vystoupí za mne proti zlosynům? Kdo se postaví za mne proti pachatelům nepravosti? Kdyby nebyl Hospodin ku pomoci mně, — málem již by odpovídala v mlčení duše má. Když jsem již pravil: Klesá noha moje — milost Tvá, Hospodine, podpírala mne. Při množství starostí mých v nitru mém potěšování Tvá občerstvují duši mou. Zdaliž se družití smí k Tobě trůn záhuby, jenž vymýšlí křivdu proti zákonu? Shlukují se proti duši spravedlivého, a

יְיָ. עַד מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יִבְיָעוּ
וַיִּדְּבֹרוּ עִתָּק יִתְאַמְרוּ כָּל-פֹּעֲלֵי
אָוֶן: עֲמֹךָ יְיָ יִדְבָּאוּ וַיִּנְחָלְתָּךְ
יַעֲנֹ: אֲלֻמָּנָה וְנָר יִהְיֶה וִיתוּמִים
יִרְצְחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְיָ וְלֹא
יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינֵנוּ בָּעֲרִים
בָּעֵם וּבְסָלִים אִמְתִּי תִשְׁפִּילוּ:
הַנֶּשֶׁע אָזְנוֹ הֲלֹא יִשְׁמַע אִם יֵצֵר
עֵינָיו הֲלֹא יִבִּיט: הַיֹּסֵר נֹזֵם הֲלֹא
יֹדִיעַ הַמִּלְמֵד אָדָם דָּעַת: יְיָ יִדַּע
מִחֲשַׁבּוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הִבִּיל:
אֲשֶׁרִי הִנָּכֵר אֲשֶׁר הִיָּסְרֵנוּ יְיָ
וּמִתְוַדָּתְךָ תִּלְמָדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לֹא
מִיָּמִי רָע עַד יִבְרָה לְרָשָׁע שְׂחַת:
כִּי לֹא-יִשׁוּשׁ יְיָ עֲמוֹ וַיִּנְחָלְתוּ לֹא
יַעֲזֹב: כִּי עַד צָדֵק יִשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי יָקוּם
לִי עִם מְרָעִים אִמְתִּי יִתְנַצֵּב לִי עִם
פֹּעֲלֵי אָוֶן: לֹאִי יְיָ עֲזָרְתָה לִי אִ
בְּמַעַם שָׁכֵנָה דִּוְמָה נִפְשִׁי: אִם
אִמְרָתִי מָטָה רִגְלִי חֲסִדָּךָ יְיָ
יִסְעָדְנִי: בָּרַב שָׂרַעַפִּי בְּקִרְבִּי
תִּנְחַוְמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נִפְשִׁי:
הִיחָבְרָךְ כִּסֵּא הַיּוֹת יֵצֵר עֲמָל
עָלִי חָק: וְנֹדַד עַל-נַפְשִׁי צָדִיק

(אבל) תחנון, říká se u truchlicího
po tomto žalmu של יום זה

מז למנצח לבני-קרנ מזמור: שמעו זאת כל-העמים
האזינו כל-ישרי קלד: גם-בני אדם גם-בני-איש יחד עשיר
ואביון: פי ידבר חכמות והגות לפי תבונות: אטח למשל
אזני אפמח בכבוד חידתי: למה אירא בימי רע עון עקבי
יסבני: הבטחים על-חילם וברב עשרם יתהללו: אח לא פדה
יפדה איש לא-יתן לאלהים כפרו: ונקר פדיון נפשם וחדל
לעולם: ויחי עוד לנצח לא יראה השחת: פי יראה חכמים
ימותו יחד פסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: קרפם
בתימו לעולם משפנתם לדור ודור קראו בשמותם עלי-אדמות:
ואדם ביקר בל-ילין גמשל בבהמות גדמו: זה דרפם פסל
למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה: כצאן לשאול שמו מות
ירעם ויחדו גם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו:
אף אלהים יפדה נפשי מיד שאול פי יקחני סלה: אל-תירא
פי יעשיר איש פי-ירבה כבוד ביתו: פי לא במותו יקח הכל
לא ירד אחריו כבודו: פי נפשו בחייו יברך ויודך פי-תיטיב
לך: תבא עד דור אבותיו עד-נצח לא-יראו אור: אדם
ביקר ולא יבין גמשל בבהמות גדמו:

Ve dnech, ve kterých se nemodlí תחנון, říká se u truchlicího
(אבל) po tomto žalmu של יום זה

מז מכתם לדוד שמרגי אל פי-חסימי בך: אמרת ליי אדני
אמה טובתי כל-עליה: לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי
כל-הפצי גם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיד נספיהם
מדם ובל אשא את-שמותם על-שפתי: פי מנת חלקי וכוס
אתה תומיד גורלי: תבלים גפלו-לי בנעימים אף נחלת
שפרה עלי: אברך את-יי אשר יעצני אף לילות יסרוני
כלותי: שויתי יי לגנדי תמיד פי מימיני בל-אפוט: לכן

שמח לפי וינל כבודי אף-בשרי ישכן לבטח: פי לא תעזב
נפשי לשאל לא-תמן חסידה לראות שחת: תודיעני ארח
תים שבע שמחות את-פניך נעימות בימיך נצח:

V době od rána až včetně do večera říká se ráno
i večer následující žalm 27.

כו לדוד יי אורי וישעי מפי אירא. יי מעוז-חיי מפי
אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את-בשרי צרי ואויבי לי.
המה פשלו ונפלו: אם-תחנה עלי מחנה לא-יירא לפי. אם-
תקום עלי מלחמה. בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת-
יי אותה אבקש. שבתי בבית-יי כל-ימי חיי. לחזות בנזעם-
יי ולבקר בהיכלו: פי יצפני בספה ביום רעה יסתייג
בסתר אהל. בצור יזממני: ועתה ירום ראשי על אויבי
סביבותי ואזבחה באהל זבחי תרועה. אשירה ואזמרה ליי:
שמע-יי קולי אקרא. ויחני ויעני: לך אמר לפי בקשו פני.
את-פניך יי אבקש: אל-תסתר פניך ממני אל-תט ברא
עבדך עזרתי היית. אל-תשגני ואל-תעזבני אלהי ישעי:
פי-אבי ואמי עזביני. וני ואספני: הורגי יי דרפך ויחני
בארץ מישור. למען שררי: אל-תתנני בנפש צרי. פי קמו-
בי עדי שקר ויפח חמם: לולא האמנתי לראות פטוב-יי
בארץ תים: קנה אל-יי חזק ויאמץ לך וקנה אל-יי:

O tomto žalmu 104 na str. 228

Závěrečná modlitba.

Po všech modlitbách říká se následující.

Budiž Hospodin, Bůh
náš, s námi, jako byl s otcí
našimi! Kéž neopustí nás a
nezapudí nás! Ale nakloniž
srdce naše k Sobě, abychom
kráčeli po všech cestách Jeho

יהי יי אלהינו עמנו באשר
היה עם אבותינו אל-יעזבנו
ואל-יפשונו: להפנות לבבנו
אליו ללכת בכל-הדרכיו

אל Bože velebnosti! věnovati budu Tobě píseň a chválu, a sloužiti budu Tobě dnem i nocí. Pochválen budiž Jediný a Jednotný, Jenž byl, jest a bude! Hospodin Bůh, Bůh Israelský, král všech králů, Nejsvětější, pochválen budiž! On jest Bůh živý a král žijící a trvající na věky a na věky věčné. Pochváleno budiž jméno Jeho vznešené říše na věky věkův! Pomoci Tvé očekávám, Hospodine!

כי Neboť mezi všemi národy kráčí jeden každý ve jménu Boha svého — a já — kráčím ve jménu Hospodina, Boha živého a krále věčného! Má pomoc přichází od Hospodina, stvořitele nebes a země. Hospodin kralovati bude na věky věkův.

סו למנצח בגנינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכה. בכל-גוים ישועתה: יודוה עמים. אלהים. יודוה עמים כלם: ישמחו וירגו לאמים בירשת שפט עמים. מישר ולאמים. בארץ תנחם סלה: יודוה עמים. אלהים. יודוה עמים כלם: ארץ נתנה ובוילה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים. ויאר אוהו כל-אפסי ארץ:

Třináct článků víry.

1. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, jest tvůrcem a vůdcem všech tvorů, a že On sám jediný vykonal, vykonává a vykoná všechna díla.

אל. הכבוד אמן לך שיר והלל ואעבד-לך יום וליל: ברוך יהי ומיוחד. הנה הנה ויהיה: יי אלהים אלהי ישראל. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: הוא אלהים חיים מלך חי וקים לעד ולעולמי עד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: לישועתך קניתי יי: פי כל-העמים ילכו איש בשם אלהיו ואני אלך בשם יי אלהים חיים ומלך-עולם: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: יי. ומלך לעולם ועד:

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל-הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל-המעשים:

a ostříhali přikázání Jeho i ustanovení a soudů Jeho, jež přikázal otcům našim. Kéž jsou tato má slova, kterýmiž jsem se modlil před Hospodinem, blízká Hospodinu, Bohu našemu, dnem i nocí, aby vykonával právo služebníka Svého a právo lidu Svého Israelského den co den; aby poznali všichni národové země, že Hospodin sám jest Bůh, žádný jiný! Hospodine, veď mne ve spravedlnosti Své, pro lidi škodolibé; uprav přede mnou cestu Svou! Já pak v nevinnosti své kráčet budu; vysvoboď mne a buď milostiv mně, neboť osamocen a zubožen jsem. Noha má stojí na rovině; ve shromážděních budu chváliti Hospodina. Hospodin jest strážce můj, Hospodin jest ochrana má po pravici mé. Má pomoc přichází od Hospodina, stvořitele nebes a země. Hospodin opatruj východ můj a příchod můj k životu a míru od nynějška až na věky! Shlédni s příbytku Svého svatého, s nebe, a požehnej lidu Svému Israelskému a zemi, kterouž Jsi dal nám, jakož Jsi s přísahou zaslíbil otcům našim: zemi oplývající mlékem a medem.

ולשמוז מצותיו וחוקיו ומשפטי אשר צוה את-אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אליי אלהינו יומם ודילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל-עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: יי. נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: ואני בתמי אלה פדני וחנוני כי-יחיד ועני אני: רגלי עמדה במישור במקלהים אברך יי: ישמרי יי צדי על-יד ימיני: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: יי שמר-צאתי ובואי לחיים ולשלום מעתה ועד-עולם: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את-עמך את-ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

9. Věřím zcela upřímně, že tato Thóra nebude zaměněna a že nepřijde Thóra jiná od stvořitele, pochváleno budiž jméno Jeho!

10. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, zná všechny skutky synů lidských a všechny myšlenky jejich, jakož praveno (Žalm. 33, 15): „On, Jenž utvořil vesměs srdce jejich, pozoruje všechny skutky jejich.“

11. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, prokazuje dobré těm, kteříž ostříhají příkázání Jeho, a tresce ty, kteříž přestupují příkázání Jeho.

12. Věřím zcela upřímně v příchod Mesiáše, a byť i otálel, přec očekávám ho každého dne, že přijde.

13. Věřím zcela upřímně, že nastane oživení mrtvých v době, kterouž určí vůle stvořitele, pochváleno budiž jméno Jeho a oslavována památka Jeho na vždy a po věčné časy!

לְשׁוּעָתְךָ Pomoci Tvé očekávám, Hospodine! Očekávám, Hospodine, pomoci Tvé! Hospodine, pomoci Tvé očekávám!

Ve spasení Tvé doufám, Hospodine! Doufám, Hospodine, ve spasení Tvé! Hospodine, ve spasení Tvé doufám!

ט אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה מְחֻלָּה וְלֹא תִהְיֶה תּוֹרָה אֲחֵרָה מֵאֵת הַבּוֹרֵא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ:

י אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל-מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הִיוּצֵר יָחִיד לִבְרֵם הַמְּבִין אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְ�לֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאִם עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהֲמַה עִם כָּל-זֶה אֲחַכָּה-לוֹ בְּכָל-יוֹם שְׂיָבֵא:

יג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְ�לֵמָה שֶׁתִּהְיֶה תְּחִילַת הַמַּתִּים בְּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זָכְרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים:

לִישׁוּעָתְךָ קוִיָּתִי יי קוִיָּתִי יי לִישׁוּעָתְךָ קוִיָּתִי יי לְפִדְיָתְךָ סְבָרִית יי לְפִדְיָתְךָ סְבָרִית יי

2. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, jest jediný, a že není jedinství jako Jeho v nižídném způsobu, a že On sám jediný jest Bůh náš — byl, jest a bude.

3. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, není tělesný, že nevystihnou Ho smysly tělesné a že nelze Ho nápodobiti tvarem nižídným,

4. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, jest prvním a posledním.

5. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, sám jediný to jest, k Němuž slušno modliti se, a že není slušno modliti se k nikomu jinému.

6. Věřím zcela upřímně, že všechna slova proroků jsou pravdivá.

7. Věřím zcela upřímně, že proroctví Mojžíše, učitele našeho — pokoj jemu! — bylo pravdivé, a že on byl otcem všech proroků, kteří byli před ním a kteří přišli po něm.

8. Věřím zcela upřímně, že celá Thóra, jež nachází se nyní v rukou našich, je táž, jež odevzdána byla Mojžíšovi, učiteli našemu, pokoj jemu!

ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת בְּמִחוּזוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְהוּא לְבִדּוֹ אֵלֹהֵינוּ הֵיחָד וְיִהְיֶה:

ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גִּיּוֹף. וְלֹא יִשְׁוֶהוּ מִשְׁיֵבֵי הַגּוֹף. וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּמִיּוֹן בְּלָל:

ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבִדּוֹ רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל דְּזוּלָתוֹ:

ו אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֱמֶת:

ז אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנִּבְרְאָת מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הִיְתָה אֱמֶתִית. וְשֶׁהוּא הֵיחָד אֲב לְנְבִיאִים לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו:

ח אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עֲתָהּ בְּיָדֵינוּ הִיא הַתּוֹרָה לְמֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:

Modlitba při počátku sabatu.

Žalm 95. לכו Pojďte, plesejme Hospodinu, jásejme skále spasení svého! Uvítejte tvář Jeho s díkem, ve zpěvech jásejme Jemu! Nebot' Bůh veliký jest Hospodin, a král veliký nade všechny bohy; v Jeho ruce jsou základy země, a temena hor jsou Jeho. Jemu náleží moře — On je učinil, a souši ruce Jeho utvořily. Pojďte, klaňme se a kořme se, klekejme před Hospodinem, stvořitelem svým! Nebot' On jest Bůh náš, a my jsme lid pastvy Jeho a stádo ruky Jeho ještě dnes, když hlasu Jeho posloucháte. Nezatvrzujte srdce svého jako při sváru, jako v den pokušení na poušti, kdežto mne pokoušeli otcové vaši, mne zkou-

צו לכו נרננה ליי.
נריעה לצור ישענו;
נקדמה פניו בתודה.
בזמירות נריע לו; כי
אל גדול יי ומלך גדול
על כל-אלהים: אשר
בידו מחקרי ארץ.
ותועפות הרים לו;
אשר לו הים והוא
עשהו. ויבשת ידיו
יצרו: באו נשתחוו
ונברעה נברכה לפני
יי עשנו: כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו
וצאן ידו. היום אם
בקלו תשמעו: אל-
תקשו לבבכם
במריבה. כיום | מסה
במדבר: אשר נסונו
אבותיכם. בקונוני

סדר תפלת מנחה לחול.

str. 119. עלינו str. 103. תחנון str. 78. שמונה עשרה str. 49. אשרי

תפלת ערבית לחול.

נאלézá se při למוצאי שבת שבת.

(Při oddělování chaly (חלה) od těsta.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להפריש חלה:
Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy
Svémi a nám nařídil oddělovati
chalu.

V pátek při מנחה nemodlí se תחנון, nýbrž hned po שמונה עשרה
říká se לכו נרננה.

Při rozsvěcování světél svátečních.

V předvečer sabatu:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של שבת:
Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy Svými
a nám nařídil rozsvěcovati
světlo sabatu.

V předvečer svátku:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של יום טוב:

Připadá-li svátek na sabat:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של שבת ושל יום טוב:

V předvečer dne smíření:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של יום הכפורים:

Připadá-li den smíření na sabat, říká se:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של שבת ושל יום הכפורים:

a pevným jest svět, aby se nepohnul; On souditi bude národy po právu. Necht' radují se nebesa a zaplesá země, zvuk vydej moře i plnost jeho, vesel se pole i vše, což jest na něm; pak zaplesají všechny stromy lesní před Hospodinem; neb se béře — neb se béře, aby soudil zemi. Souditi bude svět podle spravedlnosti a národy podle věrnosti Svě.

Žalm 97. מלך " Hospodin jest králem, at' plesá země, radují se ostrovy četné. Oblak a mračno jest vůkol Něho, spravedlnost a právo podporou trůnu Jeho. Oheň před Ním chodí a pálí vůkol nepřátele Jeho. Ozařují Jeho blesky svět, vidí to a chvěje se země. Hory jako vosk rozplývají se před Hospodinem, před Pánem veškeré země. Zvěstují nebesa spravedlnost Jeho, a spatřují všickni národové slávu Jeho. Zahanbeni jsou všickni

מֶלֶךְ אֶת־תְּבוּן תִּבֵּל כָּל־
תְּמוּטָה. יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים;
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ.
יִרְעַם הָיָם וּמֵרָאֵו: יַעֲלוּ שָׁדַי
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ. אֲזִי יִרְנְנוּ כָּל־
עֵצֵי יַעַר: לִפְנֵי יי אֲבִי כָא כִי
כָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט
תִּבֵּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאֱמוּנָתוֹ:

זו יי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ
יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים;
עֲנֵן וְעַרְפֶּל סְבִיבָיו.
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִבּוֹן
בְּסֵאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי
תֵלֶךְ וְתִלְהֹט סְבִיב
צָרָיו: הָאֵירוּ בָרָקָיו
תִּבֵּל. רָאֵתָה וְתַחֵל
הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג
נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יי. מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ:
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ.
וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָל־

šeli, ač viděli dílo mé; čtyřicet roků zanevřel jsem na pokolení to a pravil jsem: „Lid bludného srdce jsou, oni nepoznali cest mých!“ Tak že jsem přísahal v hněvu svém: Nevejdou v odpočinutí mé (lotiž do země zaslíbené)!

(Žalm 96.) שירו שירו
Hospodinu píseň novou, zpívejte Hospodinu všechny země! Zpívejte Hospodinu, chvalte jméno Jeho, zvěstujte den co den spasení Jeho! Vypravujte mezi pohaný slávu Jeho, mezi všemi národy divy Jeho! Nebo veliký jest Hospodin a veleben velmi, hrozný jest nade všechny bohy. Nebo všickni bohové pohanů jsou modly, Hospodin však nebesa učinil. Lesk a důstojnost jest před Ním, sláva a nádhera ve svatyni Jeho. Vzdejte Hospodinu, vy kmenové národů, vzdejte Hospodinu čest a slávu! Vzdejte Hospodinu čest jména Jeho, přineste dary a vejděte v nádvoří Jeho, sklánějte se před Hospodinem v okrase svaté, chvějte se před Ním, všechny země! Rcete mezi národy: Hospodin jest králem,

גַּם־רָאוּ פֶּעַל יי:
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט
בְּדוֹר וְאָמַר עַם תַּעֲי
לִבָּב הֵם. וְהֵם לֹא־
יָדְעוּ דַרְכֵי יי: אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי בְּאָפִי אִם
יִבְאוּ אֶל־מְנוּחָתִי:

זו שירו ליי שיר חדש. שירו
ליי כָּל־הָאָרֶץ: שירו ליי
בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּיּוֹם מִיּוֹם־לְיוֹם
יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ
בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי
גָדוֹל יי וּמְהֵלָל מְאֹד. נוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי אֶל־
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. נִי
שָׁמַיִם עֲשֵׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי
עוֹ וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוּ
לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הִבּוּ לִי
כְבוֹד וָעוֹ: הִבּוּ לִי כְבוֹד
שְׁמוֹ. שְׂאוּ־מִנְחָה וּבְאוּ
לְחֻצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לִי
בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפְּנֵי
כָּל־הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יי

řevil spravedlnost Svou. On byl pamětliv milosti Své a věrnosti Své domu Israelskému; spatřily všechny končiny země pomoc Boha našeho. Jásejte Hospodinu všechny země; dejte se do plesání a hrajte! Hrajte Hospodinu na citeru, na citeru při hlasitém zpěvu; troubami a zvukem pozounu jásejte před králem, Hospodinem! Zvuk vydej moře i plnost jeho, svět a bydlicí v něm. Veletoky ať zatleskají rukama, vespolek hory ať plesají — před Hospodinem; neboť se běže, aby soudil zemi. Souditi bude svět podle spravedlnosti a národy po právu.

Žalm 99. מלך " Hospodin jest králem — chvějí se národové; On trůní nad cherubíny — zmítá se země. Hospodin na Sionu jest veliký, a vyvýšen jest nade všechny národy. Oslavují jméno Tvé — veliké a hrozné, svaté jest — a všemocnost krále, Jenž právo miluje. Ty jsi zachoval upřímnost; právo a spravedlnost v Jakubu

לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גָּלָה צְדָקָתוֹ; זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָּל-אַפְסֵי אֲרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעּוּ לַיהוָה כָּל-הָאָרֶץ פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזָמְרוּ: וּזְמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זָמֶרָה: בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעּוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעֵם הָיִם וּמִלֹּא תִבֵּל וְיִשְׁבִּי בָּהֶם: נְהַרּוֹת יִמְחָאוּ כִּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי-יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תִּבֵּל בְּצֶדֶק וְעֲמִים בְּמִישָׁרִים:

צַח יְיָ מֶלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים. יֵשֶׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרֵם הוּא עַל-כָּל-הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹז מֶלֶךְ מְשַׁפֵּט אֱהָב. אַתָּה בּוֹנֵת מִישְׁרִים. מְשַׁפֵּט וְצֶדֶק קָרָה

služebníci obrazů, kteří se chlubí modlami — klaní se Jemu všickni bohové. Slyší to a raduje se Sion, a plesají dcery Judské pro soudy Tvé, Hospodine! Nebot' Ty, Hospodine, jsi Nejvyšší na veškeré zemi, velice vyvýšen Jsi nade všechny bohy. Kdož milujete Hospodina, mějte v nenávisti nepravost! On opatruje duše Svých pobožných, z ruky bezbožníků je zachraňuje. Světlo jest rozseto spravedlivému, a těm, kteří jsou upřímného srdce — radost. Radujte se, spravedliví, v Hospodinu, a děkujte památce Jeho svaté!

(Žalm 98.) מְזַמֵּר Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť zázraky činil; pomáhala Mu pravice Jeho a rámě Jeho svaté. Oznamil Hospodin pomoc Svou, před očima národů

עוֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים הַשֹּׁתְחוֹ לוֹ כָּל-אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן. וְתִגְלַגֵּל בָּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מְשַׁפֵּיךָ יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֲלִיּוֹן עַל-כָּל-הָאָרֶץ. מְאֹד נִעְלִית עַל כָּל-אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יְיָ שְׂנְאוֹ רַע שִׁמְרֵ נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו. מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּיֵּם: אֹר זֶרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיְיָ וְהוֹדוּ לְזָכַר קְדְשׁוֹ:

צַח מְזַמֵּר שִׁירָו לַיהוָה קְדָשׁ כִּי-נִפְלְאוֹת עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה-לּוֹ יְמִינוֹ וְזֶרַע קְדָשׁ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ.

nad vodami velikými. Hlas Hospodinův zaznívá s mohutností, hlas Hospodinův s velebností. Hlas Hospodinův láme cedry, i rozráží Hospodin cedry Libánské, a činí, že poskakují jako telátka, Libanon a Sirion jako mladí buvolové. Hlas Hospodinův metá plameny ohnivé. Hlas Hospodinův otrásá pouští, otrásá Hospodin pouští Kádeš. Hlas Hospodinův vzrušuje laně a obnažuje lesy, a v paláci Jeho všechno praví: Sláva (budiž Jemu)! Hospodin při potopě trůnil, a tak trůní Hospodin jako král na věky. Hospodin sílu lidu Svému dá; Hospodin požeňná lidu Svému mírem.

str. 122. קדיש יתום

Pojď, můj milý,
nevěště vstříc spějme,
svatý sabat vlídně uví-
tejme!

שמור „Zachovej • pamětliv
bud' jeho!“
tak zněl příkaz Boha jedi-
ného;
jeden jest Bůh, jedno Jeho
jméno,
věčně budiž slaveno a ctěno!
Pojď' a. t. d.

Uvítáme sabat bez
meškání,
neboť on jest zdrojem po-
žeňnání;

הָרָעִים. יי על-מִים רַבִּים;
קוֹל יי בִּפְתָּה. קוֹל יי בְּהָדָר;
קוֹל יי שֶׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר
יְי אֶת-אֲרָזֵי הַקְּבָנוֹן; וַיִּדְּקִידֵם
כְּמוֹ-עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹן כְּמוֹ
בְּנֵי-רֵאמִים: קוֹל-יְי חֲצֹב
לְהַבּוֹת-אֵשׁ: קוֹל יי יַחִיל
מִדְּבַר יַחִיל יי מִדְּבַר קָדֵשׁ:
קוֹל יי | יַחֲלֹל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף
יַעֲרֹת וּבְהִיכֹלוֹ כָּלוּ אִמֹר
כְּבוֹד: יי לַמַּבּוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב
יְי מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יי עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן. יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְכָה רוּדִי לְקִרְאָת
בְּרָה. פָּנֵי שַׁבָּת
נִקְבְּלָה: לְכָה

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדְבוֹר אֶחָד.
הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחֵד. יי
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם
וְלִתְפָאֳרָת וְלִתְהִלָּה: לְכָה
לְקִרְאָת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכָּה.
כִּי הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרָאשׁ

Tys konal. Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, a sklánějte se u podnože nohou Jeho! svatý jest. Mojžíš a Aron mezi kněžími Jeho, a Samuel mezi vzývajícími jméno Jeho — oni volali k Hospodinu, a On vyslyšel je. Ve sloupu oblakovém mluvil k nim; oni zachovávali svědectví Jeho a zákon, kterýž dal jim. Hospodine, Bože náš, Tys je vyslyšel; Bohem odpouštějícím byl Jsi jim, ale i mstitelem přestupků jejich. Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, a sklánějte se u hory Jeho svaté; neboť svatý jest Hospodin, Bůh náš!

(Žalm 29.) מזמור זלמן דא-
דוד. Vzdejte Hospodinu, vy
synové Boží, vzdejte Hospo-
dinu čest a slávu! Vzdejte
Hospodinu čest jména Jeho,
sklánějte se před Hospodinem
v okrase svaté! Hlas Hospo-
dinův zaznívá nad vodami;
Bůh slávy hřmí, Hospodin

בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂית;
רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֵלֶם
רִגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכִהְנוּ
וְשָׁמוּאֵל בְּקָרְאֵי שְׁמוֹ
קְרָאִים אֱלֹהֵי וְהוּא
יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן
יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שְׁמְרוּ
עֲדֹתָיו וְחֻקֵּי נְתִילָמוֹ:
יְי אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהַעֲנִיתֵם
אֵל נִשְׂא הָיִית לָהֶם
וְנִקֵּם עַל-עֲלִילֹתָם:
רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ
כִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

כֹּס מְזֻמָּר לְדוֹד. הָבוּ לִי
פָנֵי אֱלִים. הָבוּ לִי כְבוֹד
וְעֹז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ.
הִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהִדְרַת קָדֵשׁ:
קוֹל יי עַל-הַמַּיִם. אֵל-הַכְּבוֹד

Vítej nám, ty zdo-
bo chotě svého,
ples a radost zářiv okatvého;
oblaž lid, jenž zachoval svou
víru,
vítej nám, ty poselkyně
míru!

Pojd', můj milý, ne-
věstě vsříc spějme,
svatý sabat vlídně uvítejme!

(* צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות לזי ולזמר
לשמה עליון: להגיד בפקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי-
עשור ועל-נבל עלי הגיון פכנור: כי שמחמני יי בפעליך.
במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יי. מאד עמקו
מחשבתך: איש-פער לא ידע וקסיל לא-יבין את-זאת:
בפרח רשעים כמו עשב ויצאו כל-פועלי און. להשמידם
עדי-עד: ואמה מרום לעולם יי: פיהנה איביך יי פיהנה
איביך יאבדו יתפרדו כל-פועלי און: ותרם בראים קרני
בדתי בשמן רענן: ותבט עיני בשנתי. בקמים עלי מרעים.
תשמענה אזני: צדיק בתמר יפרח. בארו בלבנון ישנה:
שתולים בבית יי. בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינוכח
בשיבה. דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי צורי. ולא
עולתה בו:

אנ יי מלך באות לבש. לבש יי עז התאזר אף-תבון תבל
בל-תמוט: נכון בסאה מאז מעולם אמה: נשאו נהרות יי.
נשאו נהרות קולם. נשאו נהרות דכים: מקלות מים רבים
אדירים משפריים. אדיר במרום יי: עדתך גאמנו מאד
דביתך נאזה-קדש. יי לארץ ימים:

str. 122. קדיש יתום

*) Překlad viz na stránce 46.

na počátku světa obmyšlen,
byl až v konec díla posvěcen.
Pojd' a. t. d.
Sídlo krále, město
vlády Jeho,
povstaň opět se zboření
svého!
Dlouho trvalo tvé bédování,
již se k tobě milost Boží
sklání.

Pojd' a. t. d.
Setřes prach a odlož
smutek svůj,
oblékni se v roucho slávy,
lide můj!
Isaiův syn, rodem z Betléma,
vykoupí tě brzy, duše má! —

Pojd' a. t. d.
Prober se a pohled'
jasnou tvář,
neb ti vzejde světlo v plné
záři;
vstaň a zapěj píseň veselou,
slávu Páně spatříš nad se-
bou!
Pojd' a. t. d.
Hanbou nezardí se tvoje
tvář,
proč se skláníš a proč na-
říkás?

Lidu mému ochrany se do-
stane,
město ze svých ssutin zase
povstane.

Pojd' a. t. d.
Kdo tě plenil, vydán
bude v plen,
kdo tě hubil, bude zapuzen;
Bohu svému budeš k radosti,
jak se těší ženich z nevěsty.
Pojd' a. t. d.
V pravo, v levo dojdeš
rozšíření,
v Bohu budeš mítí zalíbení;
z rodu Pérec vzejde tobě
spasení,
radujme se tomu, bud'me
nadšení!

Pojd' a. t. d.
Lכה

מקדם נסובה. סוף מעשה
במחשבה תחלה: לכה
מקדש מלך עיר מלוכה.
קומי צאי מתוך ההפכה.
רב לך שבת בעמק הפכה.
והוא יחמול עליך חמלה: לכה
התנערי מעפר קומי.
לבשי בגדי תפארתך עמי.
על יד בן ישי בית הלחמי.
קרבה אל נפשי נאלה: לכה
התעוררי התעוררי. כי
בא אורך קומי אורי. עורי
עורי שיר דברי. כבוד יי
עליך נגלה: לכה
לא תבושי ולא תכלמי.
מה תשתוחחי ומה תהמי.
בך יחסו עמי ונבנתה
עיר על-תקוה: לכה
והיו למשפחה שאסוף.
ורחקו כל-מבלעיך. ישיש
עליך אלהיך. במשועה חתן
על כלה: לכה
ימין ושמאל תפרוצי.
ואת-י תעריצי. על יד איש
בן-פרצי. נשמחה ונגילה:
לכה

a temnost před světlem, On kaže, aby zmizel den a přivádí noc a činí rozdíl mezi dnem a nocí. Hospodin zástupův jest jméno Jeho! Všemohoucí Jenž žije a trvá stále, kralovati bude nad námi na věky věkův. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž v soumrak halí večery!

Láskou věčnou dům Israelský, lid Svůj Jsi miloval, učení a přikázáním, zákonům a právům Jsi nás naučil. Protož, Hospodine, Bože náš, když lehne-me i když vstaneme budeme rozmlouvati o zákonech Tvých a radovati se ze slov učení Tvého a přikazů Tvých na věky věkův. Neboť ona jsou životem naším a prodloužením dnů našich a o nich budeme přemýšleti dnem i nocí.

מִפְנֵי-אֹר. וּמַעֲבִיר
יוֹם וּמָבִיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד
יִמְלֹךְ עָדֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: כְּרוֹךְ אֶתָּה יְיָ
הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:
אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ אֶהְבֵּת.
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים | אֹתָנוּ
לְמַדָּת. עַל כֵּן יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ
וּבְקוּמָנוּ נִשְׁחִיחַ
בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח
בְּדְבָרֵי תּוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ
וְאַדְךָ יְמֵינוּ וּבָהֶם
נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה:

Večerní modlitba pro sabat a svátky.

(*) חזן בִּרְכוּ אֶת-יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

קהל כְּרוֹךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כְּרוֹךְ אֶתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, Pochválen budiž,
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר, Hospodine, Bože náš,
בְּדְבָרָיו מַעֲרִיב, králi světa, Jenž slo-
עַרְבִים בְּחֻמָּה, vem Svým v soumrak
פּוֹתֶה שְׁעָרִים, halí večery, v mou-
וּבִתְבוּנָה מְשֻׁנָּה, drosti otvírá brány (ne-
עֵתִים. וּמַחֲלִיף אֶת- beské) a v důmyslu
הַיּוֹמִים וּמַסִּדֵּר, mění časy, střídá ob-
אֶת-הַכּוֹכָבִים, dobí a řadí hvězdy na
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם, stráží jejich na obloze
כְּרָקִיעַ כְּרָצוֹנוּ בּוֹרָא, dle vůle Své. On tvoří
יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל אֹר, den i noc; odvaluje
מִפְנֵי-חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ, světlo před temností

(Když kantor zpívá בִּרְכוּ, říká obec יתברך).

(*) יתברך וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל-
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ כְּרוֹךְ הוּא שֶׁהוּא רָאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֵלֹו לְרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בְּיָה
שְׁמוֹ וְעָלָיו לִפְנֵינוּ: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתַהֲלָה:
כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ
מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

בין עיניכם: ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובדלתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על-מוזזות ביתך ובשעריך:
למען יראו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השנים על-
הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-פנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה
לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה
ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר-אתם וגים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-
כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת Pravdou a věrou jest
všecko to a utvrzeno u nás, že
On, Hospodin, jest Bůh náš a
nikdo mimo Něho, a my jsme
Israel, lid Jeho. On nás vy-
slobodil z moci králů; král
náš vykoupil nás z ruky všech
ukrutníků. On jest Všemohou-
cí, Jenž ztrestal za nás odpůr-
ce naše a dal odplatu všem
nepřátelům života našeho. On
vykonal věci veliké, kterých
nelze vystihnouti, a zázraky,
jimž není počtu. On zachoval
duši naši při životu a nedal

אמת ואמונה כל-זאת וקיים
עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
זולתו ואנחנו ישראל עמו.
הפודנו מיד מלכים. מלפניו
הגואלנו מכף כל-העריצים.
האל הנפרע לנו מצרינו.
והמשלם גמול לכל-איבי
נפשנו. העשה גדלות עד אין
חקר וגדלות עד אין מספר.
השם נפשנו בחיים ולא נתן

Lásce Svě nedej od- ואהבתך אל תסיר
stoupiti od nás na מִפְּנֵי לְעוֹלָמִים.
věky! Pochválen budiž, בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי
Hospodine, Jenž miluje עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
lid Svůj Israelský!

(Kdo se modlí bez Minjan, říká také: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבתך את יהוה אלהיך בכל-לביבך ובכל-נפשך
ובכל-מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על-לביבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובדלתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לזאת על-ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על-
מוזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-
לבבכם ובכל-נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת הגנה ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן-
יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם: וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-
השמים ולא-יהיה מטר והאדמה לא תתן את-יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן
לכם: ושמעתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-
נפשכם וקשרתם אתם לזאת על-ידכם והיו לטטפת

koba a vykoupil ho z ruky silnějšího nad něho. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž vykoupil Israele!

Dej, a bychom ulehli, Hospodine, Bože náš, v míru a dej, a bychom povstali, králi náš, k životu! Rozprostři nad námi stan míru Svého a ved' nás radou dobrou od Sebe, a pomoz nám pro jméno Své! Ochraň nás a odvrát od nás nepřítelé, mor a meč a hlad a zármutek, a odvrát odpůrce před námi a za námi, a ve stínu perutí Svých skrývej nás; neboť Ty, ó Bože, strážce náš a vysvoboditel náš Jsi, neboť Ty, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi. Opatruj náš východ a náš příchod k životu a míru od nynějška až na věky!

Rozprostři nad námi stan míru Svého! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž rozprostírá stan míru nad námi a nad veškerým lidem Svým Israelským a nad Jerusalemem!

O sabatu říká se:

Necht' ostříhají synové Israelští sabatu, by světili sabat ve všech pokoleních svých

וְנָאֵלוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ. וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֹר בְּנִפְיֶךָ תִּסְתַּיֶּרֵנוּ. כִּי אֵל שְׁמַרְנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם. מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַפּוֹרֵשׁ סֶבֶת שְׁלוֹם. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדִרְתָּם

klesnutí noze naší. Uvedl nás na výšiny nepřátel našich a povýšil roh náš (sílu naši) nade všechny protivníky naše. On vykonal pro nás divy a pomstu nad Faraonem, znamení a zázraky v území synů Chamových. On pobil v rozhněvání Svém všechny prvozené Egyptské a vyvedl lid Svůj Israelský ze středu jejich k volnosti věčné. On převedl děti Své rozděleným mořem Rudým, stihatele a protivníky jejich do hlubin ponořil. Když spatřily Jeho děti sílu Jeho, vzdaly chválu a díky jménu Jeho, a vládu Jeho s ochotností vzaly na sebe. Mojžíš a synové Israelští Tobě zapěli píseň v radosti veliké a pravili všickni:

Kdo jest jako Ty mezi mocnými, Hospodine? kdo jest jako Ty proslaven svatostí, hrozný ve chvále, tvůrce divů?

Panování Tvé spatřily děti Tvé, když rozdělil Jsi moře před Mojžíšem — „Onť jest Bůh můj!“ pěly a pravily:

„Hospodin kralovati bude na věky věkův!“

I bylo praveno: „Neboť vysvobodil Hospodin Ja-

לְמוֹט רַגְלֵנוּ. הִמְדִּירֵנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קֶרְנֵנוּ עַל כָּל־שֹׁנְאֵינוּ. הִעֲשָׂה לָנוּ נִסִּים וּנְיָמִים בְּפָרְעָה. אֲתוֹרַת וּמִפְתִּים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הִמְכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיִּצַּא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הִמְעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף. אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שֹׁנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע. וַיִּרְאוּ בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדּוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְ�רָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה. בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָּלָם:

מִי כַמֶּכָּה בָּאֵלִים יְיָ. מִי כַמֶּכָּה נֶאֱדָר בִּפְקֻדָּשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשִׂה־פִלָּא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֶיךָ. בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֱלֹהֵי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב

אל עֲלֵיוֹן. גִּזְמַל חֲסָדִים מוֹבִים. וְקִנְיָה הַכֹּל וְזִכָּר חֲסָדֵי
אֲבוֹת. וּמִבֵּיא גִזְמַל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה:

(V deset dní pokání:)

זָכְרָנוּ לַחַיִּים. מִלֶּךְ חַסֵּד בְּחַיִּים. וְכִתְבָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים.
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מִלֶּךְ עֶזְרָה וּמִשְׁעֵי וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָה:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחֲיָה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

(V zimě se doloží:)

מְשִׁיב הָרוּחַ וּמֹרִיד הַבָּשָׂם:

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹד בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמָה
לֵךְ. מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:

(V deset dní pokání:)

מִי כְמוֹד אֵב הַרְחֵמִים. זִכָּר יַעֲרִיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמְּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים. בְּכָל-יוֹם יִהְיֶה לְלוֹךְ
פָּלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(V deset dní pokání: הַמִּלֶּךְ הַקָּדוֹשׁ)

Ty jsi posvětil
den sedmý jménu Svě-
mu, když ukončeno
bylo stvoření nebes i
země; požehnal Jsi je-
mu přede všemi dny
a posvětil Jsi jej přede

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת-
יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ
תְּכִלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ מְכַל-
הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתָּ

jako smlouvu věčnou. **בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי**
Mezi mnou a syny **וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת**
Israelskými znamením **הִיא לְעוֹלָם. כִּי-שֵׁשֶׁת**
budiž na věky, že v **יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת-**
šesti dnech stvořil **הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ**
Hospodin nebe i zemi **וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת**
a v den sedmý **וַיִּנָּפֹשׁ:**
odpočíval a oddechl si.

O סכות a שבועות, פסח.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מוֹעֲדֵי יְיָ **וַיְדַבֵּר**
I oznámil Mojžíš slav-
nosti Hospodinovy synům **אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:**
Israelským.

O Nový rok.

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה **תִּקְעוּ**
Zatrubte v nový měsíc
pozounem, v novoluní, v den
svátku našeho; neboť zákonem
svátku našeho; neboť zákonem
Israelského; neboť zákonem
Boha
Jakobova.

V den smíření.

כִּי-בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם **כִּי**
Nebo v ten den smíří
vás, aby očistil vás; ode
všech hříchů svých před Ho-
spodinem očištění budete.

(*) אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָה:
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יְעֻקֵּב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.

*) Modlitba שמונה עשרה pro Nový rok a Den
smíření nalézá se po 1. 1.

jenž světi jméno Tvé. Pochvá-
len budiž, Hospodine, Jenž
posvětil sabat.

בְּהַשְׁכֵּחַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת-
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
הַקְּבֵל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

(O novém měsíci: a Raš Chod a Raš Chod.)

Bože náš a Bože otců
našich! Nechť vystoupí a
přijde a dospěje k Tobě, a
budiž povšimnuta, se zálibou
slyšena, připomenuta a v
paměti uchována památka
naše a vzpomínka naše, a
památka našich otců, a pa-
mátka Pomazaného, syna Da-
vida, služebníka Tvého, a
památka Jerusalema, města
Tvého svatého, a památka
veškerého lidu Tvého, domu
Israelského, před Tebou k
ochraně, ku blahu, přízni,
milosti a milosrdenství, k
životu a míru v tento den

(O novém měsíci: a Raš Chod a Raš Chod.)

(O pasah: a Raš Chod a Raš Chod.)

(O podzelené: a Raš Chod a Raš Chod.)

Bud' pamětliv nás, Hospodine,
Bože náš, o něm ku blahu,
a vzpomeň na nás o něm ku
požehnání a pomoz nám o
něm k životu! A pro slovo
spásy a milosrdenství ustrni
se a bud' nám milostiv, a
smiluj se nad námi a pomoz
nám; nebo k Tobě oči naše
pohlíží, ježto, Všemohoucí
králi, milostivý a milosrdný
jsi.

בְּהַשְׁכֵּחַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת-
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
הַקְּבֵל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה
וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּנוּ וְיִפְקְדוּנוּ.
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-
דָּוִד עֲבֹדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר
קֹדֶשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל-עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפָלְטָה לְמוֹצָה
לֶחֶן וּלְחֶמֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם בְּיָמֵינוּ

לראש חודש ראש חודש

בחדש פסח חג המצות

בחדש סוכות חג הסוכות

הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְמוֹצָה.
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ. לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ. לְחַיִּים. וּבְדָבַר יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים. הַיּוֹם וְהַגָּנִי. וְרַחֲמֵינוּ
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. בִּי אֱלֹהֵי
עֵינֵינוּ. בִּי אֵל מֶלֶךְ הַנֶּחֱמָן וְרַחֲמֵינוּ
אִתָּךְ:

všemi dobami. A takto
psáno jest v zákonu
Tvém:

I byla dokonána
nebesa i země a vše-
chen zástup jejich. I
ukončil Bůh v den
sedmý dílo Své, kteréž
konal, a odpočinul v
den sedmý od veške-
rého díla Svého, kte-
réž konal. I požehnal
Bůh dni sedmému a
posvětil jej, neb o něm
odpočinul od veškerého
díla Svého, kteréž tvořil
Bůh, aby je vykonal.

Bože náš a Bože otců
našich! Měj zalíbení v odpo-
činku našem, posvěť nás pří-
kazy Svými a dej nám účast
v učení Svém; nasýt nás z
dobrotivosti Své a potěš nás
pomocí Svou! Očisti srdce
naše, bychom sloužili Tobě v
pravdě, a popřej nám, Hospo-
dine, Bože náš, v lásce a li-
bosti sabatu Svého svatého,
aby odpočinul o něm Israel,

מְכַל-הַיָּמִים. וְכֵן
כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת-יְיָ הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
שָׁבַת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְיִרְצֶה
בְּמִנוּחָתָנוּ. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂפָעֵנוּ
מִטּוֹבָךְ. וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ.
וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת.
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קֹדֶשְׁךָ. וְיִנְחוּ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְחִיזֵר שְׁכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנחנו לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר. נֹדֶה לְךָ וְנִסְפֹּר תְהִלָּתְךָ עַל-חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים
בְּיָדְךָ. וְעַל-נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדוֹת לְךָ. וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל-
יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל-נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב
וּבִקְרֹר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרָחֵם כִּי
לֹא-תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ:

(O Chanuka על הנסים str. 88.)

וְעַל-כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

(V deset dní pokání vkládá se.)

וּבְתוֹכָם לַחַיִּים טוֹבִים כָּל-כְּנִי בְרִיתְךָ:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיַּחֲלֵלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.
הָאֵל יִשְׁוּעֵתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:
שְׁלוֹם רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָה.

(V deset dní pokání vkládá se.)

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִפְתָּח
לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע. וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה.
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם. וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲוִיָּה פֶתַח
לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְרַדֶּף נַפְשִׁי. וְכָל-הַחוֹשֵׁבִים
עָלֶיךָ עָה. מִתְּהַהֵר הִפֵּר עֲצָתָם. וּבְקֶלֶל מִחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּהּ.
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעַנְנִי: יְהִי-לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁרוֹם בְּמַרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּדִי-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְחֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעָרְכָה לִּי מִנְחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת--

וּיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם: וְיָכַל אֱלֹהִים

חֵן וְיָכַל הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם: וְיָכַל אֱלֹהִים
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל-
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

שמונה עשרה Modlitbu עשרה מן dluzno pokládati za opakování
byla ustanovena pro ty, kteří později do modlitebny přicházejí. Za
tou příčinou říká se pouze v modlitebnách veřejných.

חֵן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
Pochválen bu-
diž, Hospodine, Bože náš a
Bože našich otcův, Bože Ab-
rahamův, Bože Izákův a Bože

(Kdo nemá vína, vezme chléb a říká:)

Pochválen budiž,
Hospodine, Boženáš, králi
světa, Jenž vyrůstí dává
chlebu ze země.

Pochválen budiž,
Hospodine, Bože náš,
králi světa, Jenž nás
posvětil příkazy Svými
a zalíbení měl v nás a
sabatů Svého svatého
v lásce a zalíbení po-
přál nám, jako památku
na dílo počátku; ne-
boť on jest dnem prv-
ním ze shromáždění
svatých, upomínkou na
východ z Egypta. Ne-
boť nás vyvolil Jsi a
nás posvětil Jsi ze
všech národů, a sabatů
Svého svatého v lásce
a zalíbení popřál Jsi
nám. Pochválen budiž,
Hospodine, Jenž po-
světil sabat!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם המוציא לחם מן
הארץ:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו
ורצה בנו. ושבת
קדש באתה ברה
וברצון הנחילנו וברצון
למעשה בראשית. כי
הוא יום תחלה
למקראי קדש וזכר
ליציאת מצרים. כי
בנו בחרת ואותנו
קדשת מכל העמים.
ושבת קדש באתה
וברצון הנחלתנו.
ברוך אתה יי מקדש
השבת:

אל-תקרא בגיד אלא בגיד: שלום רב לאהבי תורתך ואין
למו מכשול: יהי-שלום בחילך שלנה בארמנותיך: למען
אחי ורעי אברהם-בן שלום בך: למען בית-יי אלהינו אבקשה
טוב לך: יי! עז לעמו ימן יי! וברך את-עמו בשלום:

str. 4. ארון עולם — str. 122. קדיש יתום — str. 119. עלינו

Udílání požehnání.

K ženské říká se:

K mužskému říká se:

ישימך אלהים באפרים	ישימך אלהים בשורה
וכמנשה:	ברבקה ברחל וכלאה:
ברבקה יי וישמרך: יאר יי! פגיו אליך ויחנך: ישא יי פגיו אליך וישם לך שלום:	

קדוש לשבת.

Posvěcení sabatu.

(יהי ערב ויהי בקר) יום הששי ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מבר-
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את-יום השביעי
נקדש אותו. כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא
אלהים לעשות:

Nad vínem:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:
Hospodine, Bože náš, králi světa,
Jenž stvořil plod révy!

zpěvy, Jenž řídí svět
Svůj v milosti a tvory
Své v milosrdenství.
Hospodin nedřímá a
nespí, probouzí spící
a budí dřímající, dává
řeč němým, uvolňuje
spoutané, podpírá kle-
sající a pozdvihuje
snížených; Tobě je-
dinému my děkujeme.
Kdyby byla naše ústa
plna písní, jako moře
(plno vody jest), a
jazyk náš pln jáso-
tu jako hukot jeho vln,
a rety naše plny
chvály jako prostor
oblohy, — a kdyby
oči naše zářily jako
slunce a měsíc, a
kdyby ruce naše byly
rozprostřeny jako kří-
dla orlů nebeských,
a nohy naše rychlé
byly jako nohy laní:
přece bychom nedo-
vedli dostatečně děko-

הַמְנִיחַ עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד.
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וְיִי
לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן.
הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים
וְהַמְקִיץ נֹדְדִים.
וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים.
וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים.
וְהַמְסִיחַ נוֹפְלִים.
וְהַזּוֹקֵק בְּפוֹפִים. לְךָ
לְבָדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.
אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה
בָּיָם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
כִּי מוֹן גָּלוּנוֹ.
וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שִׁבְחָ
כְּמַרְחֵבֵי רִקְיעַ.
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְלֵם וְיָדֵינוּ
פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי
שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קָדוֹת
כְּאַיְלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ
מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת

שחרית לשבת וליום טוב.

Ranní modlitba pro sabat a svátky.

O sabatu a svátcích modlí se nejdříve od יגדל až do ישתבח, pak se zde začíná.

נְשַׁמַּת כָּל־חַי
תְּבָרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־
בָּשָׂר תִּפְאֵר וְתִרְוָמָם
זְכָרְךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד.
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
הָעוֹלָם אֶתָּה אֱלֹהֵינוּ
וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרֵם
וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת
צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ אֶזְרָא אֶתָּה:
אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵינוּ
כָּל־בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־
תּוֹלְדוֹת. הַמְהַלֵּל
בְּרוֹב הַתְּשַׁבְּחוֹת.

Duše všeho
života chval jméno
Tvé, Hospodine, Bože
náš; a duch všeho
těla oslavuj a vyvy-
šuj památku Tvou,
králi náš, stále! Od
věčnosti až do věč-
nosti Ty jsi, Všem-
houcí, a kromě Tebe
nemáme krále, vyku-
pitele ni ochránce,
jenž vysvobozuje a
zachraňuje, obživuje
a smiluje se v
každou dobu sou-
žení a tísně; nemáme
krále mimo Tebe!
Bože prvních i po-
sledních, Bože všech
tvorů, Pane všech po-
kolení, Jenž veleben
jest četnými chvalo-

rouž Jsi nám vdechl,
a jazyk, jejž Jsi
vložit v ústa naše—
ty všechny nechať dě-
kují a chválí a velebí
a blahoslaví a vyvy-
šují a oslavují a světi
a holdující opěvují
jméno Tvé, ó králi
náš! Nebot' všechna
ústa mají Tobě děko-
vati, a každý jazyk
má Tobě přísahati, a
každé koleno Tobě se
kořiti a každá postava
Tobě se klaněti. Vše-
cka srdce mají se Tebe
báti, a všechny vnitř-
nosti a ledví mají
prozpěvovati jménu
Tvému, podle slova,
jež psáno jest (Žalm 35,10):
„Všecky kosti mé at'
řeknou: Hospodine,
kdo jest jako Ty, Jenž
zachraňuje chudého z
moci silnějšího nad
něho, chudého a nuz-
ného (chrání) před ná-
silníkem? Kdo rovná
se Tobě? Kdo podobá

וְנִשְׁמָה שְׁנֵפָחַת
בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׂמַת בְּפִינוּ. הֵן הֵם
יִדּוּ וְיִבְרְכוּ וְיִשְׁבְּחוּ
וְיִפְאֲרוּ וְיִרְוּמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיִקְדִּישׁוּ
וְיִמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
מִדְּכָנוּ: כִּי כָל־פֶּה
כִּדְּיֹדָה וְכָל־לִשׁוֹן
כִּדְּתִשְׁבַּע. וְכָל־כֶּרֶךְ
לִדְּתִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה
כְּפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:
וְכָל־לִבָּבוֹת יִירְאוּךָ.
וְכָל־קָרֵב וְכָל־יֹתֵר
יִזְמְרוּ דְּשִׁמְךָ. כִּדְּבַר
שְׁכֵתוֹב כָּל־עַצְמוֹתַי
תֹּאמְרָנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ.
מַצִּיד עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ
וְעָנִי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ:
מִי יִדְמֶה־לָּךְ. וּמִי

vati Tobě, Hospo-
dine, Bože náš a Bože
našich otců, a chvá-
liti jméno Tvé ani
za jedno z nesčíslných
oněch dobrodiní, jež
Jsi prokázal našim
otcům i nám. Z Eryp-
ta Jsi nás vykoupil,
Hospodine, Bože náš,
a z domu otroctví Jsi
nás vysvobodil; v čas
hladu živil Jsi nás a
do sytosti nás opa-
třil; před mečem Jsi
nás zachránil a před
morem nás uchoval, a
nemocí zlých a těž-
kých Jsi nás zbavil. Až
potud přispělo nám
Tvé milosrdenství a
neopustil nás Tvá mi-
lost; a Ty nezapudíš
nás, Hospodine, Bože
náš, na věky. Protož
údobé, kteréž Jsi tak
různě utvořil v nás,
a duch i duše, kte-

לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. וְלִבְרַךְ
אֶת־שִׁמְךָ. עַל־אֶחָת
מֵאֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה
אֵלֶּפִים וְרִבִּי רַבּוֹת
פְּעָמִים הַשּׁוֹבוֹת
שַׁעֲשִׁית עִם אֲבוֹתֵינוּ
וְעִמָּנוּ. מִמַּצְרִים
נִצַּלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
וּמִבֵּית עַבְדִּים
פָּדִיתָנוּ. בְּרַעַב זִנְתָּנוּ.
וּבִשְׁבַע כָּל־כֶּלְתָּנוּ
מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ.
וּמִדְּבַר מַדְמָתָנוּ.
וּמִחֵלְלִים רָעִים
וּנְאֻמָּנִים דָּלִיתָנוּ: עַד־
הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ.
וְלֹא עֲזָבוּנוּ חַסְדֶּיךָ.
וְאַל תִּשְׁשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְנִצָּחַ: עַל־כֵּן אֲבָרִים
שִׁפְדָּנָת בָּנוּ וְרוּחַ

pochválen, jazykem zbožných
vzvyššen a uprostřed svatých
svěcen!

A ve shromáždě-
ních myriad lidu Tvého, domu
Israelského, jásotem oslaveno
budiž jméno Tvé, králi náš, po
všecka pokolení; neboť tak
jest povinností všech stvoření
Tobě, Hospodine, Bože náš a
Bože otců našich, děkovati,
Tebe velebiti, vychvalovati,
oslavovati, vyvyššovati, ctíti,
chváliti. vynášeti a opěvati
nad všechna slova písní a
chvalo zpěvů Davida, syna
Isaie, služebníka Tvého, Po-
mazaného Tvého.

ישתבח שמך לעד מלכנו. האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאח יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה גדל וזמרה עז וממשלה
נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות
ברכות והודאות מעתה ועד-עולם: ברוך אתה יי
אל מלך גדול בתשבוחות אד ההודאות אדון הנפלאות
הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים:

חן יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא כרעותה
וימליך מכותה פתיכון וביזמיכון ובחיי דכל-בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל יהא שמה רבא מכרך לעלם ולעלמי עלמא:
חן יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדד

צדיקים תתברך. ובלשון
חסידים תתרום. ובקרב
קדושים תתקדש:

ובמקהלות רבבות עמך
בית ישראל ברנה יתפאר
שמך מלכנו בכל-דור ודור
שבן חובת גד-היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להגדל
לשבח לפאר לרומם להדר
לברך לעדה ולקדם על כל-
דברי שירות ותשבחות דוד
בן-ישי עבדך משיחך:

se Tobě? Kdo semůže
měriti s Tebou? Bože
veliký, mocný a hro-
zný, Bože Nejvyšší,
Tvůrce nebes i země!
Tebe budeme velebiti
a vychvalovati a osla-
vovati a chváliti jmé-
no Tvé svaté, jakož
praveno Davidem:
„Chval, duše má, Ho-
spodina, a všecky
vnitřnosti mé, jméno
Jeho svaté!

Ty jsi všemohoucí
mohutností síly Své,
veliký velebností jmé-
na Svého, silný u vítěz-
ství a hrozný divy
Svými, ó králi, Jenž
sedíš na trůně vyso-
kém a vznešeném!

On trůní na věky,
„Vznešený a Svatý“ jest jméno
Jeho! A psáno jest: Plešejte,
spravedliví, v Hospodinu! po-
ctivým sluší chvalozpěv.

Ústy poctivých budiž
veleben, slovy spravedlivých

ישוה-לך. ומי יעריך-
לך. האל הגדול
הגבור והנורא אל
עדין קונה שמים
וארץ: נהך לך
ונשבחה ונפארה
ונברך את שם
קדשך. כאמור. לדוד.
ברכי נפשי את-יי
וכד-קרכי את-שם
קדשו:

האל בתעצמות
עזך. הגדול בגבור
שמך. הגבור לנצח
והנורא בנוראותיה:
המלך היושב על
כסא רם וגשא:

שוכן עד מרום וקדוש
שמו. וכתוב רננו צדיקים
בני לישרים נאזה תהלה:
בפי ישרים תתהלל. ובדברי

vádí slunce z místa jeho
a měsíce z místa pobytu
jeho, a skytá světlo světu
veškerému a obyvate-
lům jeho, jež stvořil v
hojné milosrdenství. Jenž
skytá světlo zemi a by-
dlícím na ní v milo-
srdenství, a v dobroti-
vosti Svě obnovuje ka-
ždým dnem stále dílo po-
čátku. Ó králi, Jenž jsi
vznešený sám jediný ode
dávna, veleben a slaven
a povýšen ode dnů věč-
nosti. Bože světa, v mi-
losrdenství Svém velikém
smiluj se nad námi! Pane
síly naší, skálo hradby
naší, štíte spasení našeho,
záštitou budiž nám! Nikdo
nemůže se měřit s Tebou

בְּחֶמְכָּה עָשִׂיתָ. מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיהָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ
מֵאֵז. הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי-עוֹלָם

חֲמָה מִמְּקוֹמָהּ.
וְיִבְנֶה מִמְּכוֹן שְׁבִתָּהּ
וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלֹ
וְדָיו שְׁבִיּוֹ שְׁבָרָא
בְּמִדַּת רַחֲמִים:
הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדְרִים
עָדִיהָ בְּרַחֲמִים.
וּבְטוֹבוֹ מַחֲדֵשׁ בְּכָל-
יוֹם. תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית. הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ מֵאֵז.
הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר
וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
רַחֵם | עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֵינֵינוּ. צוּר מְשַׁבְּנוּ.
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. מְשַׁבֵּב
בְּעֵדְנוּ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ

וַיַּתְּעֵלָה וַיַּתְּהַלֵּל שָׁמָּה וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא (בְּעֵשִׂית
וְלְעֵלָא) מִן כָּל-בְּרַכָּתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא דְאִמְרֵין
בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

(Když kantor zpívá, říká obec.)

חֲזוֹן בְּרַכּוֹ אֶת-יְיָ הַמְּבָרֵךְ:
קוֹל בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרָא
חוֹשֵׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא
אֶת-הַכֹּל:

(* הַכֹּל יוֹדוּךָ. וְהַכֹּל
יִשְׁבַּחְךָ. וְהַכֹּל יֵאמְרוּ
אֵין קָדוֹשׁ כִּי: הַכֹּל
יְרוֹמְמוּךָ סָדָה. יוֹצֵר
הַכֹּל: הָאֵל הַפּוֹתֵחַ
בְּכָל-יוֹם דִּלְתוֹת
שַׁעְרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ
חֲלוּנֵי רְקִיעַ. מוֹצִיא

Když připadá svátek mimo sabat, říká se:

(* הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדְרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מַחֲדֵשׁ
בְּכָל-יוֹם. תָּמִיד. מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מְהֻרָּבֵי מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. כָּלֵם

slém a rozumem; sílu a moc udělil jim, aby panovala uprostřed světa. Plna jsou lesku a sálající jasnosti, překrásný jest lesk jejich po celém světě. Vesele vycházejí a radostně zacházejí, vykonávající v úctě vůli stvořitele svého. Slávu a čest vzdávají jménu Jeho, jásají a plesají při vzpomínce vlády Jeho. Zavolal slunce, a zářilo světlem; vyhlídl si a stanovil tvar měsíce. Chválu vzdává Mu všechen zástup anjeli, slávu a počtu Serafini a Ofanim a Chajot svatí.

לאל Všemohoucímu, Jenž odpočíval po skončení všeho díla; dne sedmého v povznesečnosti dosedl na trůn velebnosti Svě; nádherou obestřel den klidu, rozkoší nazval den sabatu. To jest chválou dne sedmého, že o něm odpočíval Všemohoucí od veškerého díla Svého. A den sedmý velebí a

חמה. טוב וצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פנות צבאו קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד אל וקדשותו:

ובהשכל: כח וגבורה נתן בהם. להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נגה. נאה זיום בכל העולם: שמחים בצאתם וששים בבואם. עשים באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו. צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש וירח אור: ראה והתקין צורת הלבנה: שבת נותנים לו כל צבא מרום. תפארת וגדלה. שרפים ואופנים וחיות הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים. ביום השביעי התעדה וישב על פסא כבודו: תפארת עטה ליום המנוחה. ענג קרא ליום השבת: זה שבת של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו: ויום השביעי

a nikdo nepotrvá mimo Tebe; nic není bez Tebe a kdož vyrovná se Tobě? Nikdo nemůže se měřit s Tebou, Hospodine, Bože náš, na světě tomto; a nikdo nepotrvá mimo Tebe, králi náš, v životě světa budoucího; nic není bez Tebe, vykupiteli náš, za dnů Mesiáše, a nikdo nevyrovná se Tobě, ochránce náš, při oživení mrtvých h

אל Všemohoucí jest Pánem všech stvoření, chválen a veleben ústy každé duše. Velikosti a dobrotivosti Jeho plný jest svět; moudrost a důmysl obklopují Ho. Jenž jeví se vznešeným nad Chajot svatými a skvěje se v záři velebnosti na trůně nebeském. Nevinnost a poctivost stojí před trůnem Jeho, milost a slitování před velebností Jeho. Krásná jsou světla, jež stvořil Bůh náš; utvořil je s moudrostí, důmy-

ואין זולתך. אפס בלתיך. ומי רומה לך: אין כערבך יי אלהינו בעולם הזה. ואין זולתך מלכנו דחי העולם הבא. אפס בלתיך גואלנו לימות המשיח. ואין רומה לך מושיענו לתחית המתים:

אל אדון על כל המעשים. ברוך ומברך בפני כל נשמה: גדלו וטובו מלא עולם. דעת ותבונה סובבים אותו: המתנאה על חיות הקדש. ונהדר בכבוד על המרכבה: זכות ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים לפני כבודו: טובים מאורות שפרא אלהינו. יצאם ברעת בבינה

ברחמי הרפים רחם עלינו. אדון עזנו צור משפננו. מן ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדל דעה. תבין ופעל זהרי

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ
הוּא. וְכָל־מַקְבָּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה
מִזֶּה וְנוֹתָנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנֶחֱת
רוּחַ. בְּשִׁפְהָ בְּרוּךְהָ וּבְנִעֻמָּהּ. קִרְשָׁה כָּל־מַקְבָּל
עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי עֲבָאוֹת מְלֹא
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֶמֶת שָׁרָפִים. לְעֶמֶתָם | מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:

לֹאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם.
וְמִירוֹת יֵאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ
פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. פּוֹעֵל מַלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ
צָדִיקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת.
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמַּחְדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: בְּאֵמֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תֵּאִיר וְנִזְכָּה כָּל־נוֹ
מִהֲרָה לְאוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְיִתְרָה חֲמֻלָּתָ עָלֵינוּ: אֲבִינוּ מְלִכְנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבִטְחוּ בָךְ. וְתִלְמִדְם חֲקִי חַיִּים. בֶּן תַּחֲנוּנוֹ וְתִלְמִדְנוּ:
אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהַבִּין וּלְהַשְׁבִּיל. לְשִׁמּוֹעַ לְלִמּוֹד וּלְלַמֵּד. לְשִׁמּוֹר
וּלְעֲשׂוֹת. וְיִקְבְּנוּ | אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ

pěje žalm a píseň dni sobotnímu: „Příjemno jest děkovati Hospodinu!“ Protož oslavují a vychvalují Všemohoucího všichni tvorové Jeho; chválu, oslavu a poctu vzdávají všemohoucímu králi, tvůrci veškerenstva, Jenž popřál klidu Svému lidu Israelskému ve svatosti Své v den sabatu svatého. Jméno Tvé, Hospodine, Bože náš, budiž svěceno, a památka Tvá, o králi náš, budiž slavena v nebi nahoře i na zemi dole. Pochválen budiž, ochránce náš, pro výbornost díla rukou Svých; a pro světla jasná, jež stvořil Jsi, oslavují Tebe. Séla. —

מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר
לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת
לַיי: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ
לֹאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שִׁבַּח יְקָר
וְגִדְלָה יִתְנוּ לֹאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר
כָּל. הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. בְּיוֹם
שַׁבָּת כָּדֵשׁ: שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ
יִתְקַדֵּשׁ. וְזִכְרֶךָ מִלִּבֵּנוּ
יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְבָּרַךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שִׁבַּח מַעֲשֵׂה
יְדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר
שֶׁעָשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סֵלָה:

(*) תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מְלִכְנוּ וְגִזְלָנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ. יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאִשָּׁר
מִשְׁרָתָיו כָּל־עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה
יַחַד בְּקוֹל. דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּל־
אֱהוּבִים כָּדֵם בְּרוּרִים כָּל־גְּבוּרִים וְכָל־עוֹשִׂים בְּאֵימָה
וּבִירָאָה רָצוֹן קוֹנֵם. וְכָדֵם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה
וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה. וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים.
וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים. וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלִּיכִים:

תִּתְבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שִׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר
שֶׁעָשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סֵלָה: תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ וכו'

*) Překlad viz na stránce 68.

בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְדָבַק לִפְנֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וַיַּחַד לִבֵּינוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא גִבּוֹשׁ
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בָשָׂם קִדְשֶׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ.
נִגְלִיָּה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע
בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל
פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה. וּבָנוּ בְּחֶרֶת מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן
וּקְרִבָתָנוּ לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמְתָּה. לְהוֹדוֹת לְךָ
וּלְיִחְדָּךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

(אל מלך נאמן: Kdo se modlí bez Minjan, říká také:)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ, וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
בְּכָל־מַאֲדֶּךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻוֶּה
הַיּוֹם עַל־לֵבְךָ: וְשִׁנְנָתָם לִבְנִיךָ וּדְבָרָתְךָ בְּפִיךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמָךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיוּ אִם־שָׁמַעְתָּ שְׁמִעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻוֶּה
אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־
לִבְכֶּם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם־אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דָּגָה וּתִירֹשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבִהְמֶתְךָ וְאֹכֶלֶת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרְנוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתָּה לִבְכֶּם וּסְרַתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה | אַף־יְהוָה בָּכֶם וַעֲצַר אֶת־

הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִחֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹה עַל־לִבְכֶּם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֲתֶם לְאוֹת עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטָטְפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֲתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמָךָ:
וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פִּתְיִל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֲתֶכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אִמַּת וַיְצִיב וַיִּכְבֹּן וַיִּקֵּם וַיִּשֶׁר וַיִּנְאֵם וַיִּהְיֶה וַיִּחְבֵּב וַיִּנְחַם
וַיַּעַם וַיִּנְרָא וַיִּדְרֶה וַיִּמְתְּקֵן וַיִּמְקַדֵּל וַיִּשׁוּב וַיִּפְּחֶה הַדְּבָר הַזֶּה
עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אִמַּת אֱלֹהֵי עוֹלָם | מִלְּפָנֵינוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
וַיִּשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קֵיָם וְשִׁמוֹ קֵיָם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וְאִמּוֹנָתוֹ לְעַד קֵיָמָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקוֹמָם גְּאֻמָּנִים וְנִחְמָדִים
לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעֲלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל
דוֹרֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקנים לעולם ועד:
אמת ואמונה חזק ולא יעבור: אמת שאמה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו מלפני מלך אבותינו. גואלנו גואל אבותינו.
יוצרנו צור ישועתנו. פודנו ומצילנו מעולם שמה. אין
אלהים זולתה:

עזרת אבותינו אמה הוא מעולם מנן ומושיע לבניהם
אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטיך
וצדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך.
ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אמה הוא אדון לעמה
ומלך גבור לריב ריבם: אמת אמה הוא ראשון ואמה הוא
אחרון ומבליעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים
גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו. כל-בכוריהם
הרגת ובכורך גאלת. ויום סוף פקעת. וידיים טבעת. וידיים
העברת. ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת
שפחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידיים ומירות שירות
ותשפחות ברכות והודאות למקדך אל חי וקנים: רם וגשא.
גדול ונורא. משפיל גאים. ומגביה שפלים מוציא אסירים.
ופודה עניים. ועוזר דלים. ועונה לעמו געת שועם אליו:
תהלות לאל עליון ברוך הוא ומברך משה ובני ישראל לך
ענו שירה בשמחה רבה ואמרו קלם:

**מִי־כַמְכָּה בָּאֵלִים יי. מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:**

שירה חדשה שפחו גאולים לשמה על שפת הים יחד
כלם הודו והמליכו ואמרו:

יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צור ישראל קומה בעזרת ישראל. ופדה בגאמה יהודה
וישראל. גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל. ברוך אמה
יי גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא.
אל עליון. גואל חסדים טובים. וקונה הפל וזוכר חסדי
אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

(V deset dní pokání:)

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר חיים.
למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומנן. ברוך אתה יי מנן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

(V zimě se doloží:)

משיב חרות ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בקסר מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקנים
אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

(V deset dní pokání:)

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים: (*)

*) Keduša při opakování modlitby Šemóne-Esre kantorem.

חון נקדש את שמה בעולם. חון נקדש
כשם שמקדישים אותו בשמי
מרום. ככתוב על-יד נביאך.
נקרא זה אל-זה ואמר:

קיו קדוש קדוש קדוש יי
svatý, svatý jest Hospo-

na tom světě, jako svatý je v
nebesích nahoře, jakož psáno
jest rukou proroka Tvého
(Izaiáš, kap. 6. 3.): „A volal
jeden k druhému řka:“

(Obec a kantor:) Kdous
svatý, svatý jest Hospo-

Radoval se Mojžiš nad údělem jemu přisouzeným; neboť služebníkem věrným nazval Jsi ho, vínkem skvostným hlavu Jeho Jsi ozdobil; když stál před Tebou na hoře Sinai a dvě desky kamenné nesl dolů v ruce své, a psáno bylo na nich přikázání o svěcení sabatu, a takto psáno v učení Tvém:

Necht' ostříhají synové Israelští sabatu, by světili sabat ve všech pokoleních svých jako smlouvu věčnou. Mezi mnou a syny Israelskými znamením budiž na věky, že v šesti dnech stvořil Hospodin nebe i zemi a v den sedmý odpočíval a oddechl si.

A nedal Jsi ho, Hospodine, Bože náš, národům zemi, aniž Jsi ho dopřál, králi náš, modloslužebníkům, — též klidu jeho nepožívají bezbožníci, — neboť jen Israeli, lidu Svému, dal Jsi jej v lásce, — potomstvu Jakobovu, jež Jsi vyvolil. Lid, jenž světil sabat, každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a po-

ישמח משה במתנת חלקו
כי עבד נאמן קראת-לו
כליל תפארת בראשו נתת
בעמודי לפניך על-הר סיני
ושני לחות אבנים הוריד
בידו. וכתוב בהם שמירת
שבת. וכן כתוב בתורתך:
ושמרו בני ישראל את-
השבת. לעשות את-השבת
זרתם ברית עולם: ביני ובין
בני ישראל אות הוא לעולם:
כי-ששת ימים עשה יי את-
השמים ואת-הארץ. וביום
השביעי שבת וינפש:

ולא נתת יי אליהנו לגויי
הארצות. ולא הנהלתו מלכנו
דעובדי זרים. וגם במנוחתו
לא ישכנו רשעים. כי
לישראל עמד נתתו באהבה
לזרע יעקב אשר בם בחרת:
עם מקדשי שביעי כלם
ישבעו ויתענגו מטובך
ובשביעי רצית בו וקדשתו.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים. בכל-יום יהללוך
סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
(המלך הקדוש: V deset dní pokání)

din zástupův; plna jest všechna země slávy Jeho!"

(Kantor:) Na to hlukem bouře veliké, mocné a silné pronášeji hlas, vznášeji se naproti Serafinům; jim naproti: „Pochválen budiž!“ volají.

(Obec a kantor:) Pochválena budiž velebnost Hospodina na každém místě!

(Kantor:) Ze sídla Svého, králi náš, zjev se a kraluj nad námi; neboť očekáváme Tebe. Kdy budeš opět kralovati na Sionu? Kéž bys brzy, za našich dnů, na věky věků tam přebýval! Kéž slaven a svěcen Jsi v Jerusalemě, městě Svém, od pokolení do pokolení a po věčné časy; aby oči naše spatřily království Tvé podle slova, jež proneseno v písních slávy Tvé Davidem, mazaným Tvým zbožným:

(Obec a kantor:) Kralovati bude Hospodin na věky; Bůh Tvůj, Sione, od pokolení do pokolení. Halelujah!

(Kantor:) Od pokolení do pokolení hlásati budeme velikost Tvou, a po věčné časy Tvou svatost posvětime, a chválá Tvá, Bože náš, z úst našich nevymizí na věky věkův: nebo všemohoucí král, veliký a svatý Jsi. Pochválen budiž, Hospodine, Bože svatý!

(V deset dní pokání: Králi svatý!)

צבאות מלא כל-הארץ
בבודו:

חיו אז בקול רעש גדול אדיר
וחזק משמיים קול. מתנשאים
לעמית! שורפים. לעמיתם ברוך
יאמר:

ק"ח ברוך בבוד יי ממקומו:
חיו ממקומך מלפנינו תופיע
ותמלוך עלינו כי מחפים אנחנו
לך: מתי תמלוך בציון בקרוב
בזמנינו לעולם ועד תשכון:
תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים
עירך לדור ודור ולנצח נצחים:
ועינינו תראינה מלכותך בדרך
האומר בשירי עזה. על-ידי דוד
משיח צדק:

ק"ח ימלוך יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה:

חיו לדור ודור נגיד גדלך. ולנצח
נצחים קדשתך נקדיש. ושבחה
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם
ועד. ביאל מלך גדול וקדוש אתה.
ברוך אתה יי האל הקדוש:

(כעשיית המלך הקדוש:)

חֲמִדַּת יָמִים אֶתוֹ קִרְאָתָּהּ. svěřil Jsi jej, skvostem dnů
זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: nazval Jsi jej, památkou na
důlo počátku.

*) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ. קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָךָ.
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁךְ.
וְנִחוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְבַרֵּךְ הַשֶּׁבֶת:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת-
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם בְּאַהֲבָה
תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

(O vloží se zde: a ראש חדש O)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיַנִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּנֵנוּ וּפְקֻדּוֹנֵנוּ. וְזָכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַּיִם
עִיר קִדְּשָׁךְ. וְזָכְרוֹן כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ.
לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם (לְרִיחַ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ כַּחַדְמַט פֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת כַּחַדְמַט סִכּוֹת חַג
הַסִּפּוֹת) הַזֶּה: זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפְקֻדּוֹנוּ
בּוֹ. לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים: וּבְדָבָר יִשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים חוּס וְחֻנּוֹ. וְרַחֵם אֶלֶינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֲיִנֵּינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ אֶחָד וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיגֵה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

*) Překlad viz na stránce 154.

מודים דרבנו.

מִוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ. שְׁאֵתָהּ מִוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ. שְׁאֵתָהּ
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לָדוֹר וָדוֹר
נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל-
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל-
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדָּוֹת לָךְ.
וְעַל-נַפְשֵׁיךָ שְׂבָכָל-יוֹם עִמָּנוּ.
וְעַל-נַפְלָאוֹתֶיךָ וּטוֹבוֹתֶיךָ
שְׂבָכָל-עֵת עָרֵב וּבֹקֶר
וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא-כָלוּ
רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא תִפּוּ
חֲסָרֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

(O str. 88. על הנסים říká se zde חנכה O)

וְעַל-כָּל־מַלְכֵנוּ יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מְלָכֵנוּ תְּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

(V deset dní pokání vkládá se.)

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּגֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.
הָאֵל יִשְׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲחָה לְהוֹדוֹת:

Kantor.

חֲזוֹן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשִׁלְשֶׁת בְּתוֹרָה
הַתְּבוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְגִי
כְּהֻנָּה עִם קְדוּשָׁה בְּאֲמֹר: יְבָרְכָךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יְאֹר יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיִחַדְּךָ: יִשָּׂא יְיָ אֶפְנֵי אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

Nikdo není jako Ty mezi bohy, ó Pane! a nic není jako díla Tvá. Království Tvé jest království všech věků, a panování Tvé po všechna pokolení. Hospodin kraluje, Hospodin kraloval, Hospodin kralovati bude na věky věkův. Hospodin sílu lidu Svému dá; Hospodin požehná lidu Svému mírem.

Otče milosrdenství! oblaž přízní Svou Sion, zbuduj zdi Jerusálema! neboť v Tebe jedině důvěřujeme, ó králi, všemohoucí, svrchovaný a vznešený Pane světů!

(Při vyzdvihování Thóry.)

וַיְהִי בְּגִשְׁעֵי הָאָרֶז׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּפְצוּ אֵיבֶיךָ וַיְנוֹסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם׃ בְּרוּךְ שְׁמֹתְךָ תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדְשָׁתוֹ׃

בְּרִיךְ שְׁמֹת דְּמָרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתִירָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רַעֲיוֹתָךְ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעָלָם. וּפְתִירְקֵן יְמִינְךָ אֲחֻזֵּי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וְלֹאֲמִטוּיָא לְגֵא מְשׁוּבָה נְהוֹרָךְ וְלִקְבֵּל צִלּוֹתְךָ בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲיוֹא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לֵן חַיִּין בְּמִיבּוֹתָא. וְלִהְיוֹא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָא. לְמַרְחָם עָלֵי וְלְמַנְטֵר יְתִי וְיֵת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנָהּ הוּא זֶן לְכָלָא וּמְפָרְנָם לְכָלָא. אֲנָהּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא אֲנָהּ הוּא דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְּקִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסִגְיָדְנָא קָמָה וּמִקְמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל עֵדֵן וְעָדֵן. לֹא עַל אֲנָשׁ

אֵין כְּמוֹךָ בְּאַלְהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעָלָם וָעַד׃ יְיָ עֲזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם׃

אֲב הַרְחֵמִים הַמִּיבָרָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תְּבַנֶּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם. כִּי כָךְ לָבֹד בְּמַחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

שָׁלֹם שְׁלוֹם מוֹכָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּרַכְנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.

(V deset dní pokání vkládá se.)

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָסָה מוֹכָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם׃

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם׃ אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע. וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם. וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָא לִכְלֹא תִהְיֶה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּה נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשִׁשִׁים! עֲלִירְעָה. מִתְרָה הַפֶּר עֲצָתָם. וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי׃ יְהִי־לְרַצוֹן אֲמָרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ עֲשֵׂה שְׁרוּם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן׃

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ. וְחֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ׃ וְשֵׁם נִעְבְּרָךְ בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְקִשְׁגִּים קְדֻמוֹנִיּוֹת׃ וְעִרְבָה לִּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם פִּימִי עוֹלָם וּבְקִשְׁגִּים קְדֻמוֹנִיּוֹת׃

modlí se před a שבת חנכה a שבת חול המועד, שבת ראש חודש O הלל — קדיש

přemýšletí mohli o zákonu
 Tvém a zachovávali příkazy
 jeho; dej nám rozum a dů-
 mys, abychom vyzkoumali a
 vystihli hluboká tajemství
 jeho. Sešli zhojení všem bo-
 lestem naším a požehnej vše-
 mu dílu rukou našich! Usud'
 nám usouzení dobrá, spasitelná
 a potěšitelná; odvrát od nás
 všechna usouzení přísná a zlá!
 Nakloň srdce panovníka, jeho
 rádeř a knížat nám ku blahu!
 Amen. Tak budiž vůle Tvá!

ואני Modlím se k Tobě, Ho-
spodine, v čas milosti Tvé.
O Bože, v hojném milosrden-
ství Svém vyslyš mne pro
pravdu spasení Svého!

O třech velkých svátcích:

רבנו Pane světa! splni
 přání srdce mého ku blahu,
 učin mi po vůli a dej mi,
 čeho žádám, a oblaž mne, slu-
 žebníka Svého N. N., syna
 služebnice Tvé N. N. (služeb-
 níci Svou N. N., dceru slu-
 žebnice Tvé N. N.) — (oblaž
 mne, mou manželku, mé syny
 a dcery) — a všechny osoby
 domu mého, bychom vykoná-
 vali vůli Tvou srdcem celým.
 Uchraň mne náklonnosti hří-
 šné; uděl účasti nám v učení
 Svém a popřej nám, by zařila
 velebnost Tvá nad námi. Osvě-
 tli nás duchem moudrosti a
 důmyslu, by vyplulo se na
 nás příslibení, jež napsáno:
 „Spocívati bude na něm duch
 Hospodinův, duch moudrosti
 a důmyslu, duch rozvahy a

בְּתוֹרָתָךְ וּלְכִים מִצִּוְתֶיהָ וּשְׁכַל
וּבִינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל עִמָּקִי
סִדּוּתֶיהָ. וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל
מַכְאוּבֵינוּ. וּתְכַרֵּךְ אֶת כָּל—
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְתַגְזֹר עָלֵינוּ
גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.
וְתַבְטֵל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.
וְתַטֵּה לֵב הַמְּלָכוֹת וַיִּזְעַצְיָהּ
וּשְׂרִיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה אֲמֵן וְכֵן
יְהִי רָצוֹן:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵינוּ בְּרֹב־חַסְדֶּךָ עָנֵנִי בְּאֵמֶת
וּשְׁעָה: בִּירֹךְ שְׁמִיה

רבונו של עולם מלא מִשְׁאֵלוֹת
לִּי לטובה וחסד רצוני וְתֵן
שְׂאֵלְתִי לִי עֲבָדָה (פלוני בן פלונית)
אֲמַתְּךָ וְזַבְגִּי (ואת אשתי ובני ובנותי)
וְכָל-בְּנֵי בֵיתִי לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֶבֶת שָׁלֵם. וּמִלְמַנִּי מִצָּר הָרָע.
וְתֵן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְזַכְנוּ כְּדֵי
שִׁמְשֻׁרָה שְׂכִינְתְּךָ עָלֵינוּ וְחֹפֶעַ
עָלֵינוּ רוּחַ | חֲקֻמָּה וּבִינָה.
וְיִתְקַם-בָּנוּ מִקָּרָא שְׂפָתוֹב וְנִחָה
עָלֵינוּ רוּחַ יי. רוּחַ | חֲקֻמָּה וּבִינָה.
רוּחַ עֲצָה וּבְבוֹרָה. רוּחַ דַּעַת

רְחִיצָנָא. וְלֹא עַל פֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא. אֱלֹא פְּאֵלְהָא דְשִׁמְיָא.
דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט. וְאוֹרִיתָהּ קְשׁוּט. וּנְבִיאִיהִי קְשׁוּט. וּמִסְנָא
לְמַעַבְד טַבְּרִין וְקְשׁוּט. בֵּה אָנָּה רְחִיץ. וְלִשְׁמָהּ קְדִישָׁא יְקִירָא
אָנָּה אִמֶּר הַיּוֹשֵׁפֶת. יְהִי רַעְיָא קְדֻמָּךְ דְּתַפְתַּח לְפִי בְּאוֹרִיתָא
וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא דְּכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב
וְלְחַיִּין וְלַשְׁלָם :

” ” Hospodin, Hospo-
din jest všemohoucí, milo-
srdný a milostivý, sho-
vívavý a plný milosti a
věrnosti; zachovává mi-
lost do tisícůho pokolení,
odpouští provinění, po-
klesek a hřích a zpro-
šťuje trestu.

O Nový rok a v den smíření:

רבנו Pane světa! splni
 přání naše ku blahu, učin
 nám po vůli a dej nám, čeho
 žádáme, a promiň všecka pro
 vinění naše a všecka provině
 ní osob našeho domu, promiň
 nám v milosti, promiň nám v
 milosrdenství: očisti nás od
 našich hříchů, provinění, a
 poklesků! Pomni na nás pa
 mátkou dobrou a vzpomeň na
 nás vzpomínkou spásy a milo
 srdenství; pomni na nás živo
 tem blaženým a dlouhým a
 mírem, výživou a zaopatřením;
 dejž nám chléb ku pokrmu a
 roucho k oděvu, bohatství a
 čest a dlouhý věk, abychom

רבונו של עולם מלא
משאלותינו למזכה והפקדוננו
ותן לנו שאלתנו ומחול על כל-
עונותינו ועד כל-עונות אנשי
בתינו מחילה בחסד מחילה
ברחמים ורחמינו מחטאינו
ומעונותינו ומפשעינו. וזכרנו
בזכרון טוב לפניך ופקדונו
בפקודת ישועה ורחמים. וזכרנו
לחיים טובים וארוכים ולשלום
לפרנסה וכלכלה. ותן לנו להם
לאכול וברך ללבוש ועשר
ובכבוד וארך ימים להנזר

לע Nade všecko bud' slaveno a svěceno, velebeno a vychvalováno, vyvýšeno a povznášeno jméno krále všech králů, Nejvyššího, pochráněn budiž! ve světech, jež stvořil, ve světě tomto a ve světě budoucím, dle vůle Svě a po vůli bojících se Jeho a po vůli všeho domu Israelského. Skálo všech věků! Pane všech tvorů! Bože všech duší! Jenž trůní v prostorách výsosti, Jenž sídlí v nebesích pranebes. Svatost Jeho jest nad Chajot, svatost Jeho nad trůnem velebnosti. A tak budiž svěceno jméno Tvé námi, Hospodine, Bože náš, před očima všech živých. Zapějme tedy před Ním píseň novou, jakož psáno: Zpívejte Bohu, hrajte jménu Jeho, upravte cestu Tomu, Jenž se vznáší na oblacích; Hospodin jest jméno Jeho, a plesejte před Ním! A spatříme Ho okem v oko, když vraceti se bude v příbytek Svůj, jakož psáno: „Neboť okem v oko spatří (lid), když vraceti se bude Hospodin na Sion.“ A dále praveno: „Zjeví se velebnost Hospodinova, a spatří všeliké tělo respolek, že ústa Hospodinova mluvila.“

אב הרחמים. הוא ירחם עם עמוסים. ויזכור ברית איתנים. ויציל גפשותינו מן השעות הרעות ויגער בגער הרע מן הנשואים. ויחזן אתנו לפליטת עולמים ימלא משאלותינו במדה טובה ישועה נרחמים:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא: שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא: בראונו וברצונו יראונו וברצונו כל-בית-ישראל: צור העולמים אדון כל-הבריות אלוהי כל-הנפשות: היושב במרחבי מרום השכן בשמי שמי קדם: קדשתו על החיות וקדשתו על כפא הקבוד: ובכן יתקדש ושמך בנו יי אלהינו לעיני כל-חי: ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב. שירו לאלהים זמרו שזו כלו לרכב בערכות ביה שמו ועליו לפניו: ונראהו עין בעין בשובו אל-נוהו בכתוב: כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל-בשר יחדיו כי פי יי דבר:

afly, duch poznání a bázně boží.“ A tak budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, aby mi popřáno bylo, vykonávati skutky dobré před očima Tvýma a kráčet po cestách poctivých před Tebou! Posvěť nás svatostí Svou, bychom došli života šťastného a dlouhého, jakož i života ve světě budoucím. Uchovej nás skutků špatných a časů zlých, jež s prudkostí navštěvují svět! Kdo však důvěruje v Hospodina, toho milost obklopuje. Amen!

Modlím se k Tobě, Hospodine, v čas milosti Tvé. O Bože, v hojném milosrdenství Svém vyslyš mne pro pravdu spasení Svého!

Slyš, Israeli! Hospodin jest Bůh náš, Hospodin jest jediný! Jediný jest Bůh náš, veliký Pán náš, svaté (a hrozné) jest jméno Jeho!

חזן גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדיו: קהל לה יי הנגלה והנבחרה והתפארת והנצח והחוד בי כל בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום כגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

ויראת יי. ובן יחי רצון מלפני יי אלהינו ואלהי אבותינו שאזכה לעשות מעשים טובים בעיניו ללכת בדרך ישרים לפניו. וקדשנו במצותיו כדי שגזקה לחיים טובים נאריכים ויחיי העולם הבא: ותשמרני ממצעים רעים ומשעות רעות המתרגשות לבא לעולם והבוטח ביי חסד יסובבנהו. אמן:

יי ואני תפילתי לה יי עת רצון אלהים גרב-חסדה ענגי באמת ישועה: בריך שמה

חוק שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: חוק אחד אלהינו גדול אדנינו קדוש (ונורא) שמו:

(Díkčinění po přestálém nebezpečí.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל | לַחַיִּים
טוֹבוֹת שְׁגָמְלֵנוּ כָּל־טוֹב:

מִי שְׁגָמְלָךְ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמְלָךְ כָּל־טוֹב סָלָה:

(Při pozdvihování Thóry říká obec:)

(*) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מִשָּׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.
עַל־פִּי יי בִּיד מִשָּׁה:

עֵץ חַיִּים הוּא לַמַּחְיִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר:
דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֶעֶם. וְכָל־נְתִיבֶיהָ שָׁלוֹם: אֶרֶץ יִמִּים
בְּיַמֶּנָּה בְּשִׂמְלָהּ עֵשֶׂר וְכְבוֹד: יי חֶפְצִי לַמַּעַן צִדְקוֹ
יִגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר:

ברכת הפטרה.

Modlitba před haftórou.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž vyvolil proroky pravé a
měl zalíbení ve slovech jejich,
promluvených v pravdivosti.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Jenž vyvolil Thóru
a Mojžíše, služebníka Svého,
a Israel, lid Svůj, a proroky
pravdivé a spravedlivé.

*) V některých modlitebnách říká se וְזֹאת הַתּוֹרָה קריאת před
הַתּוֹרָה.

(Kantor:) Kéž Bůh přispěje
a poskytne ochrany a pomoci
všem, kteří důvěřují v Něho!
Na to reeme: Amen!

חַן וְיִעֲזֹר וְיִגְן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל
הַחַיִּים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן:
הַכֵּל הָבוּ גָדֹל לֹאֲלֵהֵנוּ וְתַנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה: כִּהֵן קָרֵב יַעֲמֹד
(ר' פביב הכהן) קהל בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:
תּוֹרַת יי תְּמוּמָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מַחְכֵּמַת
פְּתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מַצּוֹת יי בָּרָה מְאִירַת
עֵינַיִם: יי עֹז לַעֲמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל
תָּמִים דְּרָכּוֹ אִמְרַת יי צְרוּפָה מְגִן הוּא לְכָל הַחַיִּים בּוֹ: וְנֹאמַם
הַדְּבָקִים בְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

Předčítání z Thóry.

(Předvolaný k Thóre říká před předčítáním:)

בְּרַכּוּ אֶת־יי הַמְּבָרָךְ:

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Předvolaný opakuje וכו' ברוך a pak pokračuje:)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

(Po předčítání.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

světlo na věky věkův. Pochválen budiž, Hospodine, štíte Davidův !

O sabatu a חול המועד פסח.

על Za Thóru a za bohoslužbu a za proroky, jakož i za tento sabat, kterýž Jsi dal nám, Hospodine, Bože náš, ku posvěcení a klidu, ku cti a slávě — za všechno to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a velebíme Tě. Pochváleno budiž jméno Tvé ústy všech živých stále na věky věkův ! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil sabat !

O třech velkých svátcích.

על Za Thóru a za bohoslužbu a za proroky, jakož i za (tento sabat a) tento (o pasah:) svátek nekvašených chlebů, (o svátku týdnu:) svátek týdnů, (o podzelené:) svátek podzelené, (o závěrečném svátku.) svátek závěrečný, kterýž Jsi dal nám, Hospodine, Bože náš, (ku posvěcení a klidu), ku slasti a radosti, ku cti a slávě — za všechno to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a velebíme Tě. Pochváleno budiž jméno Tvé

לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִן הַיּוֹם:

עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הַעֲבוּדָה
וְעַל-הַנְּבִיאִים וְעַל-יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁנַת-לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ לְקַדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ
לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת. עַל-כֵּן
יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתָרָךְ שְׁמֶךָ
בְּכִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת:

עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הַעֲבוּדָה וְעַל-
הַנְּבִיאִים וְעַל-יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל-יוֹם)
לַפֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת
לַשְׁבּוּעוֹת חַג הַשִּׁבְעוֹת
לַסֻּכּוֹת חַג הַסֻּכּוֹת
לְשִׁמְעַ וּשִׁית הַשְּׂמִינִי חַג הַעֲצֵרָת
הַזֶּה שְׁנַת-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
(לְקַדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה
לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת. עַל כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתָרָךְ שְׁמֶךָ

Modlitba po haftóře.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, skálo všech věků, spravedlivý po všechna pokolení, Bože věrohodný, Jehož slovo činem jest, Jenž slíbí a splní, Jehož všechna slova jsou pravdivá i spravedlivá.

Věrohodný Jsi, Hospodine, Bože náš, a věrohodná jsou slova Tvá, neb ani jedno ze slov Tvých zpět se nevrací nesplněno, neboť všemohoucí král věrohodný a milosrdný Jsi. Pochválen budiž, Hospodine, Bože věrohodný ve všech slovech Svých !

Smiluj se nad Sionem, kterýž jest domem života našeho, a zarmoucené duši pomoz brzy za našich dnů ! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž potěšuje Sion dětmi jeho !

Potěš nás, Hospodine, Bože náš, Eliášem prorokem, služebníkem Svým, a královstvím domu Davida, Pomazaného Svého ; kéž brzy přijde, by plesalo srdce naše. Na trůně jeho ať nesedí cizí, a ať nemají v moci nadále jiní slávy jeho, neboť při jménu Svém svatém přísahal Jsi mu, že nezhasne jeho

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם צוֹר כָּל-הָעֲלָמִים
צַדִּיק בְּכָל-הַדּוֹרוֹת הָאֵל
הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שְׂכָל-דְּבָרָיו
אַמֵּת וְצַדִּיק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדַבֵּר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֵר לֹא יֵשׁוּב
רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן
וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל-דְּבָרָיו:

רַחֵם | עַל-צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית
חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ
הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה יְבֹא וְיִגַּל
לָפָנֵינוּ. עַל כֵּן אֵל בְּסֹאף לֹא יֵשֵׁב זָר.
וְלֹא-יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת-
כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ
נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכָּבֵה נֹר